

SKRZE MNE

(myšlenky, texty a básně)

Miroslav Hrabica

Motto:

Dokud budu žít a slova Shůry slyšet, dotud je budu Vám k dispozici dávat, abyste se mohli více radovat a starosti snáze překonávat.

M. H.

ÚVOD

Když hledáš smysl života, potkáváš správné i mylné představy jiných lidí. Hledáš-li své uplatnění a štěstí, přicházejí Ti do cesty kromě nadějných impulzů, situací a osob též připomínky na Tvé dávné omyly. Když hledáš Poznání, poslouchej v bludišti minulosti a během zápasů diametrálně odlišných duchovních světů dobro, aby sis chvályhodně zvládnutou přítomností vytvořil pohodový život v budoucnosti.

Ani spokojený lidský život není bez překážek a obtížných zkoušek. Dokážeš-li naslouchat Tobě Bohem dané duchovní ochraně a rovněž ji poslouchat, projdeš komplikovanými místy svého života poměrně snadno, jako by ses nad danými situacemi vznášel a jen pozoroval své reakce a širší souvislosti, aniž bys uvázl ve světských léčkách a ušpinil se chybnými reakcemi na okolní dění a ještě nezralé chování druhých lidí.

Když si trvale uvědomuješ přítomnost svého duchovního vedení a vždy rozpoznáš, co je impuls od čistých sil a co vábení druhé strany, dostal jsi veliké požehnání. Úmysly drtivé většiny duchovně hledajících lidí bývají v základu dobré, jenže následně více či méně chybně realizované. Každý z nás má různě živé ego, a je-li ještě silné, potom dotyčný vnímá spíše hlasy a nabídky, jež mu přinášejí na první pohled něco zdánlivě úžasného i jeho momentální složitou situaci řešícího, avšak jsou-li tyto informace a možnosti ozářeny Pravdou, ukážou se bezcennými, zdržujícími a daného jedince odvádí od důležitých úkolů a smysluplných příležitostí, které jsou pro něho připraveny.

Tato kniha Ti pomůže, abys chyboval co nejméně a charakterově zrál. Osloví Tě, pokud na sobě skutečně pracuješ a laskavostí i milosrdenstvím obrušuješ hrany svého jednání. Potěší Tě, jestliže svým konáním přinášíš ostatním lidem užitek a směřuješ je (stejně jako sebe) Domů, do krásných a porozumění plných duchovních sfér, kde si jednou odpočinou, pak se zase vtělí a budou znovu přispívat k tomu, aby svět byl lepší a lidé k sobě příjemnější.

V publikaci „Skrze mne“ je moc dobrých rad i sladkých pohlazení, byť někomu se bude zdát její obsah fádní, prostý a místy až naivní. V životě si často, aby ses vnitřně pozvedl a dočerpal své psychické a tím i fyzické síly, rád poslechněš příjemnou hudbu či si přečteš text, který Tě pohladí po duši, ocení Tvé, zatím možná málo úspěšné, dobré snahy a dodá Ti víru: „Vždyť na své zkoušky a trápení nejsem sám (sama) a vše (s Boží pomocí) úspěšně zvládnou.“

Některé myšlenky se v knize v různých podobách opakují a možná si uvědomíš, že jsi již podobnou radu, úvahu či báseň četl v „mých“ dříve vydaných knihách „Láska – cesta ke zdraví i Bohu“, „Pohlazení pro duši“,

„Tobě“ či „Řeč srdce“. Když zvoláš: „Tohle již znám, snažím se dodržovat a většinou i žiji,“ a budeš s obsahem textu souznít, ber to jako úspěch i signál, že jsi na dlouhé cestě k Bohu a Blaženosti už mnohé zvládl.

Kniha „Skrze mne“ Tě zaujme, máš-li již za sebou analytické a rozumové etapy svých životů a přibližuješ se vyšším duchovním sférám, do nichž nahlédne pouze člověk, jenž má dobré srdce, porozumění pro jiné, miluje život a váží si lidí takových, jací jsou. Splyneš-li s jejím obsahem, asi již dokážeš spokojeně žít také v těžkých, Bohem Tobě nastavených podmínkách a jsi nebo se stáváš vzorem, jak se chovat i smýšlet, hlavně svým rodinným příslušníkům, spolupracovníkům a známým.

Obvykle na to, co skutečně hodně potřebujeme, míváme málokdy čas. Někdy i přečtení jedné stránky duši a psychiku pozvedávajícího textu nás (údajně) zdržuje, a tedy bývá na obtíž. Bytosti ze světa, který je od Boha odvrácený, nám vytrvale denně našeptávají, že číst takové texty je pouze mrhání časem a nic nám nepřinese. Abychom jejich úkladům odolávali a zároveň svůj čas i síly šetřili, je vhodné si pravidelně, třeba ráno a večer, přečíst pár vět, v nichž je síla i moudrost Svatého Ducha, všeobjímající láska a jejichž poselství nás pozitivně naladí a někdy potřebně vyburcuje. Připomenutí si krátkých „věčných pravd“ je nám někdy příjemným pohlazením, jindy lehkým plácnutím na zadek anebo varovným klepnutím do čela.

Často i lidem, kteří smysl života vědomě hledají a v Boha věří, chybí radost. Svě úkoly jakžtakž zvládáme, ale úsměv na tváři přitom zřídka míváme. Chybí nám radost, k níž nepotřebujeme žádnou významnou příležitost (např. oslavu narozenin) ani berličky alkoholu, sladkostí či smyslnosti. Chybí nám radost z každého našeho nadechnutí, z prožívání a pozorování obyčejných událostí rychle plynoucích dnů. Abychom si chuť do života obnovovali a měli se krásně, k tomu nám třeba poslouží, když si polohlasně přečteme rýmované texty nebo básně. Dále uváděné básničky všedního obsahu mír v sobě mají a všem lidem bezpečnou cestu Vzhůru otevírají. Opravdu veliké věci rodí se z prostého základu, pěkná slova a zpěvný rým plní duši jako klenoty truhlici pokladů.

Jisté zklidnění myslí, které vyžaduje četba této knihy, bývá mnohdy náročný úkol. Její řádky zvolna vymazávají nedůležité myšlenky, a místo nich do myslí vkládají kvalitní očistné a sebekritické úvahy. To, jak často bude člověk „Skrze mne“ otevírat a číst, trochu ukáže, jak je duchovně vyspělý. Osoba s kvalitními duchovními základy a dobrým charakterem se nechá knihou „táhnout“ Vzhůru. Naopak jedinec, jenž se ocitl na „pláni duchovní“ spíše ze zvědavosti a nevědomky se snaží seznámit s něčím, čím by se mohl před druhými „ukázat“, bude mít s četbou jisté problémy a asi se při ní bude nespokojeně ošívát. Komu prozatím vládne hlavně

rozum, opomíjí vnuknutí Shůry a poslouchá spíše pobídky z nižších duchovních úrovní, ten knihu pravděpodobně brzy odloží. Neustojí boj se sebou samým a spokojený se svým dosavadním životem, smýšlením i jednáním nenalezne sílu, aby „hrdinně“ bojoval o svůj duševní vzestup a své „místo na slunci“.

Zkříží-li „Skrze mne“ cestu spíše pragmatickému člověku a chvíli do ní nakoukne, asi si pomyslí: „Je to psaní o ničem, nic jím nezískám.“ Čemu člověk naslouchá a co žije, to ho drží ve svých poutech anebo ho hladí. Ctnostný a duševně bohatý život podporuje stoupaní člověka Vzhůru, zavrtání se do běžných světských starostí bez pravidelného obracení se ke Stvořiteli naopak dotyčného přiková k materiálnímu a nepřipustí větší a déletrvající osvobození jeho duše a zklidnění nitra. Za kým každý z nás spěchá a po čem „pláče“, takový má pak život, přátele i našeptávače.

V této publikaci nenajdeš návod na duchovní osvětlení, ale ze všech jejich stránek na Tebe dýchne láska – k lidem, životu a Bohu. Probouzí každodenními starostmi ubíjený vnitřní život a rozvíjí ho. Čti si následující myšlenky, jež jsou plné touhy po Bohu, oslavují Pána a skládej Otci i Synovi k nohám s prosbami své starosti a děkuj jim za četné radosti.

Toužíš i můžeš se zbavit okovů svých povinností i závislostí a poté sice žít na Zemi a plnit své rodinné i pracovní úkoly, ale s duchem zakotveným „v nebi“. Bez úsilí a pomoci odjinud to ale obvykle nejde. Určitou pomoc k odpoutání se od pozemských vazeb i pochopení jejich jisté prospěšnosti Ti nabízí tato kniha. Najdi sílu a trpělivost k jejímu čtení. Když u ní vydržíš, budeš duchem stále silnější a chováním lepší člověk. A o to by všem, zejména hledajícím, lidem mělo hlavně jít – zanechat po sobě stopu plnou lásky a porozumění. Nakoukneš-li přitom do Poznání, bude to sladká šlehačka na chutném a jinými lidmi vyhledávaném dortu Tvého života.

Važ si dostávaných darů a nemrhej jimi. Skoro žádný chlebedárce nerozdává věčně, pokud nevidí pozitivní výsledky svého dosavadního milosrdenství. Jediným veskrze ušlechtilým dárcem, který miluje všechny a všem pořád pomáhá, je Bůh, k němuž Tě bude tato kniha obracet. Neboj se Lásky, z níž jsi utkaný. I případná varovná a kritická slova ber jako dar a vzácnou možnost zamyslet se, poznat své chyby a napravit je. Neboj se přivínut k Bohu, který je pramenem Tvých sil i věčným zdrojem trvalého štěstí.

Nechť se Ti, milý čtenáři, stanou následující krátké myšlenky, texty a básně přáteli, umocní kvalitu Tvé služby druhým lidem a zušlechtí Tě. Ať Ti pomáhají ve složitých chvílích a v těch radostných Tě posunují moudře a o cosí rychleji vpřed a Vzhůru. Následující řádky Ti pomohou vnímat a vidět, jak Tebe i ostatní lidi navštěvuje, chrání i učí Bůh a povedou

Tě k němu. Když se Ti něco podaří, děkuj Mu. Pokud se Ti život trochu zamotá a budeš chybovat, omluv se Mu. Očisti ze sebe smítka, která na Tobě při řešení životních peripetií ulpěla, shod' zbytečnou zátěž a poté zase s důvěrou jako balonek naplněný heliem směřuj přirozeně vzhůru k Otci. Miř vysoko, avšak o sobě smýšlej skromně a nízce. Neboť mnoho je v Tobě dobra, ale zároveň asi ještě daleko více toho, co může být lepší a zářivější.

Přeji Ti příjemnou četbu a ze srdce Ti upřímně děkuji za vše dobré, co jsi doposud pro lidi vykonal(a). M. H.

KALEIDOSKOP ŠTĚSTÍ A ZDRAVÍ (I)

1. Dokud budu žít, dotud Tě budu hladit, prosit i varovat: „K lepšímu se měň, pozitiva druhých viz i snaž se následovat.“ Dokud budu žít, dotud budu hlásat myšlenky, jejichž naplňování Ti šťastný život zajistí a nestaneš se svodů a Temnoty snadnou kořistí.

2. Proč jsem se k Tobě zase s radami vrátil? Protože jsi mnohé během uplynulých let z myslí vytrousil a z jednání ztratil.

3. Vlastním příkladem ukazuj lidem Lásku, vždyť je to součást Tvé cesty k ní.

4. Na druhé si dovoluješ, jiné kritizuješ, ale aby ses popasoval sám se sebou, k tomu najdeš odvahu málokdy. Štěstí není naplňování Tvých představ na úkor jiných lidí.

5. Na cestě k Poznání používej obě nohy – impulzy svého srdce i moudrost rozumu. Jinak brzy zabloudíš a daleko nedojdeš.

6. Všechno v životě dělej vyváženě a k tomu se neustále vzorně chovej ke své ženě. A když Tě něco štve a mrzí, svou zlobu či splín zažeň brzy.

7. Chceš-li druhému ulevit od nemoci, zkus mu rozzářením jeho srdce pomoci. Komu nitro otevíráš, s ním duchovně rosteš i někdy zmiráš.

8. Srdcem konej, když na Tebe problém doráží, a hlavu si dej spíše (jako rytíř přílbu) pod paži. Pak se Tvůj (hlavně intuicí vedený) život povede a Temno se svými úklady proti Tobě nic nesvede.

9. Dneska ses lekl houkající sanitky – jako kdybys cítil, že když nezvolníš, může vézt brzy i Tebe.

10. I snaha dosáhnout něčeho vznešeného vychází často z ega. Tvá duše nemá zvláštních tužeb, netouží po cestách ani po Cestě. Postačí jí, když se bude koupat v lásce.

11. Někdy vhodným odmítnutím požadavků a přání druhého člověka pro něho uděláš víc, než kdybys mu dal vše, po čem on právě touží a za čím se skoro až žene. Ponechávej řešení ekonomických křížovek i jistých vztahů těm, kteří je mají vyřešit.

12. „Čím více Tě, můj Bože, poznávám, tím více se nicotným, slepým a hluchým shledávám.“ Je dobře, že takto smýšlíš, své nitro hladíš a na ego máš bič. Bůh je skutečně nejlepší učitel, ochránce i ranhojič.

13. Kdo Tě zlořečil, tomu odpusť a přej pěkný život, protože Tě zároveň učil lásce.

14. Až budeš plný lásky, neublíží Ti kameny, které na Tebe hodí druzí lidé špatnými skutky a pomluvami.

15. Je čas opravdu Tvůj nepřítel, nebo možnost konat požehnané a všem přínosné dílo?

16. Nikdo není bez viny, nikdo není bez břemene. Všichni jsme se někdy nějak odvrátili od lásky.

17. Dokázal jsi obětovat ze svého, protože jsi nelpěl. Obětoval jsi i to, co jsi ještě potřeboval, neboť ses vcítil do situace ještě potřebnějšího. Děkuji Ti za to.

18. Zanalyzuješ-li někomu a pomůžes odstranit jeho problém, vykonáš stejnou službu, jako když jinému trpícímu hezky zazpíváš. Pomoc lidem i oživení jejich nadějí se ukrývá v různých podobách.

19. Kolem toho, co máš v životě právě udělat, naděláš moc zbytečných řečí. Mnohdy je Tvé vyjadřování až příliš plamenné a odsunuje do pozadí vhodný skutek.

20. Pravda je jako kapka rosy – čistá a prostá. Možná proto ji prozatím poměrně málo následuješ. Jsi zbytečně moc akční i nadměrně zaměřený na sebe a své zájmy.

21. Jedinci, kteří různými způsoby správně hledají, se na konci duchovní cesty na stejném místě shledají.

22. Odpadl jsi, zabloudil do ponurých krajin a šedivý jsi jako myška. Žij zase vzorně a buď trpělivý, neboť obtížně se znovu dosahuje ztracená duchovní výška.

23. Opravdu si přeješ, aby všichni správně hledali Pravdu a brzy dorazili do Cíle? Nebude Ti vadit, když Tě mnozí předběhnou?

24. Sportovec, u něhož během závodu převáží nezištná pomoc soupeři, který se ocitl v potížích, nad možností stát na stupních vítězů, je vskutku rytíř a zářný vzor. V životě jedne fair play.

25. Kdybys měl vyhrát podvodem, tak radši vůbec nezávod. Když máš nutkání někoho pomlouvat, raději mlč. Chceš-li ošidit bližního nebo stát, hodláš ubrat z mísy i sobě.

26. Chtivost a chytračení jemnou pavučinu Tvé moudrosti i lidství trhají a Tvé srdce i ledviny snadnou prací pak v těle nemají.

27. Nehodnot šlechtnost svého ducha ani své práce cenu. Přenechej to druhým lidem a hlavně Bohu – pánu Tvému.

28. Moc se snažíš splnit vše precizně a podle plánu. Pak Tě z toho bolí hlava, již uštedruješ co chvíli ránu. Častěji vypínej rozum a volej: „Pane, vůle Tvá se děj.“ Za pár dní se určitě dobře vyspíš i celkově Ti bude hej.

29. Minimálně v životě plánovat přináší občas méně peněz anebo malou „zajíždku“. Ale mnohem horší je opomíjení náповěd srdce, které přivolá mnoho tvrdých mezilidských „oříšků“.

30. Svě názory a záměry předkládej pravidelně ke schválení Stvořiteli. Po konzultaci s Ním se Tvůj život zklidní i rozveselí.

31. Život moc analyzuješ a jde z Tebe málo příjemného teplíčka. Láska ani moudrost netryskají z hlavy, ale ze šlechtného lidského srdíčka.

32. Odkloníš-li se od Boha, přispěchá k Tobě (také všudypřítomný) Svůdce a ovládne Tvé myšlenky i činy. Odvrhneš-li Boha na delší čas, Temno se Tě zmocní zcela a obklopíš se stíny.

33. Přátelství bývá někdy víc než láska a dodává sílu dlouhé roky. Važ si všech lidí, s nimiž osud spojil Tvé kroky.

34. Zrada vyrůstá z povrchního vztahu, pomoc se ze skutečné lásky vynoří. Čistá duše Tě nikdy nezklame a vždycky podpoří.

35. Přítel, jemuž se líbíš a hodně Ti nabíhá, není příliš dobrý kamarád. Znamý, jehož dáš, byť ve vsí slušnosti, před svého partnera, Ti pozvolna méně či více pokazí šťastný manželský život.

327. Miluji Tě, jaký jsi, a tak zůstávám klidná, ač nyní je naše komunikace opravdu bídná.

328. Tvůj skutek mě bolel, ale vím, že jsi to myslel dobře a Tvá nevráživost byla jen odrazem utrpení, které právě prožíváš.

329. Trpělivě uznávej své chyby a nadále čiň jen to, co se Ti na jiných líbí.

330. Bezděky denně naplňoval vůli Boží, a proto ho vyhledávali lidé mnozí.

331. Děti by chtěly jen dostávat a brát. Jenže úkolem rodičů a blízkých je poupat a šlechtit a vychovat.

332. Nevtělení ochránci k Tobě obvykle promluví, když nic nečekáš, nežádaš a přitom jsi laskavý a dobrý.

333. Pros, aby Ti Bůh byl nablízku a naplňovala Tě jeho dobrota. A touha poznat ho budiž nejvyšší ambicí Tvého života.

334. Dokud budeš Bohu ve svém nitru naslouchat a ze studny moudrosti pít, dotud pro jiné dostatek optimismu, naděje i síly k uzdravení budeš mít.

335. Píchla Tě vosa? Asi ses nepoučil, co Tě život předtím učil. Zárodkem každé bolesti promarněná šance bývá, doprovází ji nevyslyšená prosba či zbytečná chyba.

336. I řekl Bůh, když dary rozdával: „Tobě dám nejvíce, protože jsi nic pro sebe nežádal.“ „Dostaneš schopnost vnímat pocity lidí, léčit je i odvádět od kola utrpení. Tvá slova a ruce mnohé životy kladně změní.“

337. Trpělivě se učil tím, že všechno klidně a důkladně pozoroval, většinou mlčel a nenápadně se choval. Tím v sobě vystavěl chrám moudrosti, která lidem zodpověděla všechny otázky a vedla je ke ctnosti.

338. Radosti si rád pro sebe ponecháváš, své problémy nejradši na bedra jiných dáváš. Dělej to naopak.

339. „Vždyť na mou bolest a onemocnění musí existovat nějaký lék,“ voláš a hledáš ho. Hledáš ho stále vně a ani Tě nenapadne podívat se do sebe, stydět se a kát. Chceš se o něco nebo někoho opřít, jenže máš se naučit na vlastních nohách stát.

OD SRDCE K SRDCI

Zrození

Už málokdo z Tvé rodiny si výjimečně vzpomene na den, kdy ses narodil a prvně nakoukl na tento svět. Rychle jsi rostl a k uvědomělému samostatnému jednání vospěl přibližně za patnáct let. Přišel jsi své dávné chyby a diskutabilní jednání napravovat, učit se lásce a k ostatním lidem pěkně se chovat.

Denně se hodně lidí rodí. Přibližně stejný počet jich svlékne tělo a anděl smrti je Domů k Otcovi doprovodí. V životě každého člověka je jedno velké narození a k němu nesčetně malých začátků a něčeho zrození.

Stále se v Tobě rodí mnohé nové myšlenky, plány a skutky, denně jsou Ti nabízeny různé kvalitní příležitosti a řešíš drobná nedorozumění i vážnější mezilidské půtky. Častokrát od Tebe někdo nebo něco odchází a v kronice minulosti své místo a stránku nachází.

Denně se v Tobě rodí touha žít i nové naděje a obnovuje se víra v Tě nejbližší, spolupracovníky a přátele. Každý den také pocity marnosti, strachu a smutku poznáváš, tím spíše pokud si s ohněm pokušení rád pohráváš. Co svými postoji, myšlenkami a činy živiš a čemu dáváš růst, to Tě pak ovládá a určuje charakter Tvého života – buď bude radosti plný, nebo jí pust.

Ať v Tobě klíčí a rodí se jen chvályhodné činy a krásná sdělení, po nichž lidské duše touží a všichni je ocení. Naopak špatné vlastnosti a sklony ať v Tobě umírají, abys byl člověk, jehož lidé s důvěrou hojně vyhledávají.

Druhé lidi živ chválou, podepírej pomocí a zářným příkladem vlastního jednání je zbavuj starostí a nemocí. Rozdávej optimismus všem, kteří Ti cestu zkráčí, a stále jim ukazuj, kde svými kroky míří.

Ať v Tobě roste hlavně úcta a láska, a spadne z Tebe sobectví, jehož kousek má v sobě každý, maska. S mírností beránka pořád za Otcem cupítej, přiměřeně o své tělo a hlavně o svou duši dbej. Zušlechťuj své okolí obdobně jako sebe, kolem Tebe nechť září úsměvy z tváří, které, než Tě potkaly, byly bledé. Pomáhej potřebným, aniž odměnu očekáváš, a dobrovolně ať se svých představ kvůli druhým vzdáváš. Denně živ svou skromnost i pokoru, abys odolal svodům a neustále stoupal Nahoru.

Každý den Tvého života, který otevřením očí začíná, nechť je plný zrození přínosných skutků a myšlenek, k nimž lidstvo své naděje upíná.

Láska

Celý svůj život hledáš pro plnění jeho zkoušek a svých povinností sílu. Hledáš vhodný způsob odpočinku, chceš být jiným užitečný a vycházet s nimi v míru. Někdo najde smysl svého života v práci, druhý v péči o děti,

jiného hodně povzbuzují jeho koníčky, další při poslechu hudby mimo realitu na pár minut uletí. Charakterově méně zralí lidé hledají své štěstí v majetku, náročnější v cestování a hodně osob chybně v zážitcích, které jsou spojeny se sexem, konzumací alkoholu či v nezřízeném hodování.

Za vším lidským přínosným snažením i tím, co dělá našim duchovním ochráncům vrásky, je jediné a prosté – hledání lásky. Hledáme příjemné teplo, které ze srdce vychází a zbavuje naše dny smutku a nesnází.

Láska je sebe druhým bezbřehé dávání, láska je krásného v ostatních vidění i hledání. Láska je největší a nejčistší životní síla, a jestliže s ní ohleduplně zacházíš, jsi Otci milý muž nebo žena milá. Kdo najde lásku a příkladně ji žije, je jako slunce, jež všichni lidé každé ráno s nadějí vyhlížejí. Druzí dotyčného potřebují stejně jako do pokrmů sůl a v myšlenkách i slovně se na něho obracejí.

„Mám Tě ráda jako sůl,“ řekla Maruška v pohádce svému tatínkovi králi, on se na ni kvůli tomu rozhněval a divné věci se pak dály. Půlroční zrušení peněz by lidstvo přežilo, ale bez slunce by za mnohem kratší čas už nebylo. I Ty často odmítáš prosté a jednoduché, zavrhuješ spolehlivou a rychlou cestou ke Štěstí – na očích máš někdy klapky a uši hluché.

Nevyčerpatelným zdrojem lásky je Bůh, jehož moc odmítá a od něhož utíká jen člověk, který má u něho veliký dluh. Tiše vstup do svého nitra, přivíh se k Otci, a nabírej do sebe lásku. Brzy se Ti začne více dařit pracovně i líbit v partnerském svazku. Ponoř se do Lásky, a poznáš, že je víc než zevní svět a zbytečné je rozdělovat, uchvacovat a druhým závidět. Moudré je poznávat toho, od něhož jsi na svět přišel a do jehož království se jednou s určitým vysvědčením vrátíš. Otec Tě mnohému naučí a pár svých nedostatků během přátelství s ním ztratíš.

Koho máš rád? Kolika lidem jsi pochvalou a pohlazením utišíš po lásce hlad? Jak hluboké a široké je moře lásky ve Tvém srdíčku? Umíš je rozdat, spontánně se roztančit či druhým zazpívat pěknou písničku? Kolik lidí svými myšlenkami a prosbami hýčkáš a velebíš? Jak pokorně umíš nést svůj a zčásti i jejich kříž? Dokážeš všechny ocenit a najít na nich mnoho hezkého? Dokážeš lidem, kteří Ti hodně zkomplikovali život, říct něco nadějného a milého? Buď jako Kristus, který všechny lidi miluje a nad našimi promarněnými šancemi tiše hořekuje. Važ si i lidí pragmatických i trochu protivných, zachovávej optimismus a nadhled rovněž v časech nevlídných. Když Tě lidé pomlouvají, prvotně pocít, že je láska míjí, mají. Buď jako Pán jediné z lásky stvořený – buď slušný, milý a sloužit všem potřebným v Tvé blízkosti připravený.

Vážíš-li si druhých i máš přiměřeně rád sebe, dáváš úrodu bohatou, či přesněji je dávana skrze Tebe. Svě potíže a osudem dané prověrky charakteru řeš naplněným pokojem s klidným hlasem a sázej na důvěru.

Láska je, když doma se vším pomáháš a pět dnů v týdnu přes osm hodin poctivě pracuješ. Láska sílí, pokud ve dnech volna na zaměstnání zapomeňš a svému životnímu partnerovi se plně věnuješ. Láska je, když opomíjíš své důležité postavení v rodině a Vaše děti jako rovnocenný kamarád učíš, hraješ si s nimi a hýčkáš úsměvy, slovy i na klíně.

Žitá láska svítí na Tvé i jiných lidí nezralé vlastnosti. Vymazává je, prohlubuje kázeň a soustřeďuje se na rozvoj ctností. Láska po druhém bezmezně touží, ale zároveň mu svobodu dává. Láska objímá, avšak nevlastní, dostatek osobního volna svým nejbližším dopřává. Láska jedná spontánně, nic v ní není naučené. Láska je jednání, které tryská přímo z Pramene.

Láska je opravdu zdrojem všeho, tedy i rozmanitých radostí života Tvého. Přeji Ti, abys to brzy poznal a neochvějně lásce věřil, abys své city bez obav projevoval a milosrdenstvím skutky druhých lidí měřil. Prožívej partnerskou, rodičovskou, dětskou i adolescentní lásku a dobré mezilidské vztahy utužuj, prosluněnými cestami kráčeš a svoje poslání zlepšit trochu svět naplňuj. Až jednou odložíš své tělo, Tebou rozdaná láska tady zůstane žít a při setkání s Pánem se nebudeš muset stydět a rdít. Láska je to, co Ti chybí. Láska je to, co se všem líbí. Rozdávej ji vůkol. Je to Tvůj největší životní úkol.

City, intuice a mimosmyslové vnímání

Shůry daným darem je mysl plnou poznatků z určitého oboru mít, avšak ještě větším darem je správně, vedený srdcem a city, pořád žít. Moudré je rozvíjet svou intuici, kterou pragmatismus zavírá na petlici. Signálům nitra a svědomí málo nasloucháme, zřídka je využíváme, a proto do problémů často upadáme.

Cit je projevovaná šlechtnost, jemnost jednání i druhého člověka pozorné vyslechnutí. Cit je vlastních představ odevzdávání a vstřícnost ve vztazích, ne jejich sobecké hrocení či majetnické na někoho se upnutí. O hloubce Tvých citů vyprávějí duhové paprsky z Tvého srdce zářící. Učí se jim především mužská část populace – dědové, otcové i mladíci. Projevovaný laskavý cit je přínosem pro život i rodinu obdobně jako milá a moudrá žena. Jsi-li citlivý, tak duchovně rosteš a Bohu saháš možná už po kolena.

Probuď v sobě pozitivní city, rozsviť svého srdce lampičku, a rázem budeš mít hodně dobrých nápadů i opatrnosti „v malíčku“. Když se řídíš intuicí a nasloucháš Pravdě, během chvilky mnohé pochopíš a někdy zažiješ, o čem doposud jenom sníš.

Cit je jako nádherný příběh, kterého si toužíš denně alespoň pár minut užívat, ale většinou je Ti dopřáno jen občas ho ve filmech vidět či

bych s Tvým přispěním dosáhl poznání, jež se v lék pro mnoho nemocných promění! Maria, nezasloužím si Tvou přízeň a lásku, byť miluji Tě celým svým srdíčkem. Sestoupíš-li přesto ke mně a poctíš návštěvou, budu nejšťastnější bytostí pod sluncem a navždy Tvým pomocníčkem.“

Bůh, andělé a bohobojnost

Andělé slouží Bohu a do obdobné služby lidem jsi najat byl. Máš jiným nabízet svůj um, pomáhat v nesnázích a vlastním příkladem ukazovat správný životní styl. Jestliže dáváš, dostáváš. Jakmile druhé stejně jako sebe miluješ, vnímáš také jejich díky, lásku a z přátelství s nimi profituješ. Sounáležitostí s druhými stoupáš k Otci mávaje křídly bílými.

Andělé slouží spontánně a jejich vstup do života kohokoliv bývá cenný. Ale jak jsi na tom Ty? Sloužíš pokorně, bez námitek a očekávání odměny? Vážíš si také lidí, kteří Ti udělali či dělají život těžkým a asi nadále budou proti Tobě úklady kout? Když Ti do mysli někdy zabloudí, vyprošuješ jim svými myšlenkami Boží přízeň, anebo pro ně žádáš přísný soud?

Máš sice sloužit druhým, ale život má být radostí i pro Tebe. Udělej jiným život hezký, avšak nezapomínej přitom ani na sebe.

Boha a jeho anděly pořád chval a jedne tak, aby ses jedním z nich výhledově stal. Rozdávaj potřebným i to, co máš sám velmi rád. Odměna přijde – u vsutku duchovního člověka se sen může skutečností stát.

Jak uslyšíš slovo Bůh, zjihni, ztiš se a čekej, co se bude dít. Vnímej, jak pouhé vyřčení tohoto slova může okolní atmosféru nádherně, nebo napjatě pozměnit.

Se stejnou úctou, jako když voláš Boha, přistupuj ke všem lidem, neboť Ti pomáhají, učí a svou nekázní vedou ke skromnosti a pokoře. Budeš-li spoléhat pouze na sebe, často budeš bloudit; naopak s druhými se navzájem podepřeš a snáze ocitneš Nahoře.

Všechno je Bohem dáno a hodně je jím také Tobě pomáháno. Jakým způsobem zvládneš a k dobru všech lidí využiješ životní učivo, které Ti s ohledem na skutky tohoto a minulých životů spravedlivě náleží, to hlavně na Tvé snaze, vytrvalosti a ušlechtilosti záleží. Optimálně své síly využívej. Vedený především srdcem a intuicí jedne i vnímej, a hlavně na dopady svého konání do osudů jiných lidí se pozorně dívej. Se srdcem na dlani vycházej lidem vstříc. Potěší je to, byť kromě srdíčka nebudeš mít v ruce i tašce pro ně víc.

Řekneš-li srdcem slovo Bůh nebo vyšleš upřímnou prosbu za druhé k Němu, a přitom se Tvé horní končetiny k nebi pozvednou, z rukou vytvořeným kalichem do Tebe vstoupí hektolitry lásky a Tvé síly se stanou studnicí bezednou. Skrze Tebe pak bude činěno – pro lidi, pro Boha i pro Tvé dobré jméno.

Uděláš-li jeden krok k Bohu, což lze snadno i v současné pragmatické době, udělá Bůh tisíc kroků k Tobě. Jenže ten první krok musí být zcela dobrovolně Tvůj. Třeba tím, že zvoláš: „Bože, prosím Tě, veď mě životem, buď mým učitelem a před četnými nástrahami i Zlem mě ochraňuj.“

Vztah k Bohu si budeš dlouhé roky. Dnes mu neochvějně věříš, ale vzpomeň si na své první nesmělé k Němu kroky. Dříve jsi preferoval život veselý a hojný, nyní jsi člověk hlavně optimistický a bohobojný. Vědomí, že nesmíš Otce zklamat, Ti někdy zabrání učinit skutky, které by z Tebe udělaly herce velkých dramát. Doporučení Desatera lidí zdánlivě svazují. Ale ti, kdo je dodržují, se mnohokrát přesvědčí, že v nouzi jsou pro ně pomocí největší. Rozum si přešlap a hřích lehce zdůvodní, co na tom, že špatným skutkem se naruší psychika na pár dní. Stane-li se určitá chyba normálem a omylů je více, po psychice se začnou ozývat srdce, ledviny, pohlavní orgány a plíce. A proto raději vydrž být bohobojný, chceš-li mít život klidný a přitom na věci i zážitky docela hojný.

Bůh je naše láska a velká ochrana, bez něho jsme jako srnka na pospas smečce vlků vydaná. K Bohu se bez obav denně upínej a spolu s Ním o svém životě rozjímej. Cti Boha, neboť je pramenem všeho, co je dobré a již vstoupilo či ještě vstoupí do života Tvého.

Smrt

Všechno má svůj začátek i konec a obsahuje sladkost i kříž. Všechno se narodí dvakrát – nejpozději smrtí svůj nový duchovní začátek uvidíš. V prachu pozemských problémů zprvu ležíš a jejich řešením stoupáš výš. Odstraníš-li všechny své chyby, tak ještě během života Otce uvidíš. Vše jednou začne a také skončí. Někoho na světě právě vítají, s jiným se zase loučí.

Snaž se hodně prospěšného udělat, nežli z těla vyjdeš a branou smrti si pro svou celoživotní výplatu přijdeš. Skoro vše Tebou vytvořené, třeba dům, auto, láska, bolest, zrada, na světě zůstává. V beztělné říši člověk za pozitivní počiny pohlazení, za špatné skutky očištné kúry dostává.

Po smrti určitě nedojdeš zatracení, ale jisté formy utrpení Tě čekat mohou, a Tvé nynější peníze, kontakty ani výjimečné schopnosti proti spravedlivé odměně a Boží vůli nic nezmohou. Uděláš-li spoustu chyb, neskončíš v kotli, v němž se bude temná kapalina vařit. Avšak nepříjemnými pocity týrán asi budeš a toužit své, již imaginární, hrdlo trochu svlažit.

V říši ducha můžeš zažít i příhody veselé, ačkoli Tvými kamarády nebudou přímo andělé. Kouzelné je divadlo života a smrti. Zvědavost, co je čeká za oponou života, lidi mnoha generací pátrat po tom nutí.

Smrt je jen další narození a pro lidského ducha velký zlom. Po smrti se jako ze Světla utkaná bytost zjeví zemřelému On. Nebožtík Bohu

ukáže, co vytvořil, rozdal a s čím dalším přichází i v jakém duševním rozpoložení se nachází. Otec pozná, zda ztráty světského, jež na Zemi zanechal, ještě lituje, či se od materiálních statků již odpoutal a nadšeně svobodný do Jeho království vpluje.

Možná celý život jsi v Boha nevěřil, křesťanům ses smál a v Jeho jménu někdy láteřil. Vždy jsi jednal a mluvil, jak se Ti to právě hodilo, a najednou umřeš – pozemské zaslepení skončilo.

Žij tak, aby smrt pro Tebe příjemnou zastávkou byla a až v hodně zralém věku a při solidním stavu těla i myslí se pro Tebe zastavila.

Každý se jednou smrti dočká a také skoro na každého, kdo odejde za oponu až druhý, jeho pozemský partner na druhém břehu počká. Pak spolu někde na lavičce s výhledem na moře či velký rybník budou vedle sebe oba trochu našedlí duchové sedět a na své ještě vtělené blízké ze záhrobí hledět. Vzpomínkou, modlitbou k Bohu jim stále pomohou, ale něco za ně udělat a vyřídit už opravdu nemohou.

Zemřelí si v říši Ducha různě dlouho odpočinou, pak se znovu narodí a s lidským hemžením v nějaké lokalitě světa splynou.

Koloběh života a smrti nikdo nezastaví. Přeji Ti v duši pokoj a v celém životě optimismus, štěstí, lásku i zdraví.

BÁSNIČKY Z DUŠIČKY (I)

Dokud budu žít

Dokud budu žít, dotud budu u Vás prosebně tlouci
a něžně Vám říkat i zpívat slova lásky vroucí.
Dokud budu žít, dotud Vám patří mé síly i ruce
a ukazovat Vám budu Cestu svitem svého srdce.
Dokud budu žít, dotud budu nepřehlédnutelně hlásat,
držte se moudrých Božích rad i lety prověřených dobrých zásad.

Zpívám dál

Zpívám dál pro lidi, kteří na poučná slova slyší,
zpívám dál pro ty, kteří jsou pokorní a spíše tišší.
Zpívám dál také pro koníky chtivé a vzpurné,
zpívám dál, aby lidské osudy nebyly tak chmurné.
Zpívám dál písně plné citů a tužeb nitra,
zpívám dál o tom, že svět je hezký a bude i zítra.
Zpívám dál z mého do Tvého srdce,
zpívám dál a při modlitbě za nás mívám sepjaté ruce.
Zpívám dál, aby mě každý nemocný a trpící slyšel i pochopil,
zpívám dál, aby k lepší budoucnosti s chutí vykročil.
Zpívám dál, ale někdy také o samotě v duši pláči,
zpívám dál, na tváři každého člověka se láska i bolest zračí.
Zpívám dál, vždyť bez zpěvu radostného života není,
zpívám dál, neboť když jen mlčíme, podobni jsme kameni.
Zpívám dál, abych urychlil našich duší vývoj a vzkříšení,
zpívám dál, že Bůh s naší pomocí vše pozitivně pozmění.
Zpívám dál, ač někdy nevydám ani hlásku a chovám se tiše,
zpívám dál a děkuji Bohu, že nám tyto řádky skrze mě píše.

Čím je člověk

Čím je člověk při jednání mírnější,
tím bývá také úspěšnější a šťastnější.
Čím více a upřímně člověk jiným a Otcí děkuje,
tím více si ho lidé váží a partner miluje.
Čím pokorněji člověk nese kříže, pod nimiž občas padá,
tím méně, ač má těžký život, pláče a strádá.
Čím člověk méně myslí na sebe a duchem je víc u lidí,
tím více má otevřené oči a lásky kolem sebe uvidí.
Čím je člověk Bohu a jeho milosrdenství i moudrosti blíže,
tím snáze překonává různé potíže oproštěn od zemské tíže.

Od lásky denně utíkáme

Od lásky denně utíkáme, světským se opíjíme, šancemi zajíkáme,
od lásky denně utíkáme, následně plní různých bolestí naříkáme.
Od lásky denně utíkáme, mnozí si tím sami okovy strádání nasazují,
od lásky denně utíkáme, šed' a tma našich myšlenek světlo pohlcují.
Od lásky denně utíkáme chybnými snahami či kvůli dogmatické víře,
od lásky denně utíkáme, aby nám lepší pokrmy servírovali na talíře.
Od lásky denně utíkáme, a každý z nás se cítí najednou tak sám,
od lásky denně utíkáme a zapomínáme na svá srdce – Boží chrám.

Po Tobě, má paní, toužím

Má paní, moc se soužím, dneska se jako stín ploužím,
neboť je mi smutno – po Tobě zase velmi srdcem toužím.
Mnohý by mi asi, jaký mám pestrý život, docela záviděl,
ale mně je teskno, jsem na cestách a už dva dny jsem Tě neviděl.
Toužím po Tobě tak jako vždycky,
už dvacet let – silně citově i eroticky.
Toužím s Tebou mluvit, chválit Tě, hladit i líbat
a mazlit se z „dušičky“, až nebude se nikdo dívat.
Toužím zasadit strom v zahradě a předat Ti svou sílu,
žít s Tebou, to je nasnadě, nadále šťastně, v pohodě a míru.

Nejsem hoden pohlazení

Nejsem hoden pohlazení,
mnoho dobra už nyní ve mně není.
Nejsem hoden pohlazení,
mám bujnou mysl, tělo plné vášní a krev se ve mně pění.
Nejsem hoden pohlazení,
svůdce duší a pán temna na mě již své zuby cení.
Nejsem hoden pohlazení,
neboť pomlouval jsem blízké i huboval na své světem trmácení.
Nejsem hoden pohlazení,
provázeny chybami jsou mé skutky každodenní.
Nejsem hoden pohlazení,
ale když lituji svých vin, situace se pomalu mění.
Nejsem hoden pohlazení,
proto se přimknu k dobru a upřímně dám na modlení.
Nejsem hoden pohlazení,
málo rozdávám lásku, bez jejíhož tepla štěstí není.
Nejsem hoden pohlazení,
a přesto Bůh mi věří a má ve mně stále zálibení.

Pane, pomoz mi

Pane, pomoz mi, aby mé srdce dobrem jasně zářilo
a špatností, zášti ani sobectví ve mně nebylo.
Pane, veď mě, abych se Ti plně odevzdal
a kříže různých zkoušek pokorně na svá bedra vzal.
Pane, žehnej mi a vždycky při mně stůj,
mé blízké, všechny lidi i celou Zemi laskavě opatruj.

Mohli bychom, ale

Mohli bychom slyšet, ale nás omezující slyšet nechceme
a činíme, co je špatné, ale co díky svobodné vůli můžeme.
Mohli bychom vidět, ale radši zavřeme oči a nevidíme,
že jsme chtiví a sobečtí, a navíc se za tyto vlastnosti ani nestydíme.
Mohli bychom konat, ale prospěšné pro celek málokdy děláme,
a pak si sami na mučednickém kole vlastní údy napínáme.
Mohli bychom cítit, ale jsme neteční a pocity druhých opomíjíme,
a tak nás životem provází bolest a obloukem mjí, o čem sníme.

U moře

U moře jsem po jedenadvaceti letech opět byl,
děti si to moc přály, nebyl to můj záměr ani vysněný cíl.
Scénérie krásná, ale lidí, kteří tam žili, mně bylo líto
a divil jsem se, jak v kamenité půdě vypěstují brambory či žito.
Doma jsem potkal nezaměstnaného; pobyt u moře mi záviděl
a já jsem si uvědomil, jak se mám dobře, a velmi jsem se zastyděl.

Nechceš-li plýtvat

Nechceš-li plýtvat myšlenkami ani slovy,
pamatuj si, že vlastním příkladem člověk jiným nejvíc poví.
Nechceš-li plýtvat energií ani činy,
vyhledávej klid, žij prostě, radostně a bez pocitů viny.
Chceš-li se vyvázat z koloběhu pozemského bytí,
jdi vždy v Božích stopách a svatozář nad hlavou budeš jednou mítí.

Nechť se Vám v životě daří

Nechť se Vám v životě stále moc daří
a mile se všichni v okolí na Vás tváří.
A bude-li se někdo výjimečně trochu mračit,
povznete se nad to a přestaňte na něho i průběh událostí tlačít.
Nechť spokojenost a pohoda kolem i ve Vás vládne
a větší starosti či těžší nemoci nepoznáte žádné.

701. Ve srovnání s klady lidí, které jsi dnes potkal, jsi ubohý. Přesto se pořad naparuješ a ceníš si jen svůj um a vlohy.

702. Pokud si všimneš svých charakterových vad, stanou se Tvou velkou příležitostí.

703. Políčka životních osudů zúrodňuješ, když z nich kameny vyhazuješ. Zatím je převážně přehazuješ z místa na místo tím, že své trable řešíš opakovaně plynule. Víc vnímej své duchovní vedení – píše Ti na obloze, šeptá do nitra i skryto je v malé výtce.

704. Srovnáš-li své chování s Ježíšovým, pak promítnuto do tělesné výšky je Bůh bytost, která má hlavu až v oblacích.

705. Jak se začneš cítit být dobrým a moudrým, chop se raději pořádné a těžké práce, abys na podobná hloupá hodnocení rychle zapomněl.

706. Ach, ženská srdce, proč v dnešní době tak málo záříte? Ach ženská něho, kde ses ztratila, kudy něžné víly chodíte?

707. Muži vždy dobývali svět, dělili si ho i sbírali ceny. V současnosti se stejně nerozvázně chovají i mnohé ženy.

708. Zlost na druhé Ti komplikuje život nejvíce. Zaměř se na sebe a najdeš dost pozitiv na všech lidech z ulice.

709. Tvá žena je křehká bytost, kterou nesmíš zraňovat. Tvá žena je moudrá ochránkyně minimalizující možnost, že budeš chybovat.

710. Čím větší máš běžné denní nároky, tím k bolestem a hrobu děláš výraznější pokroky.

711. Odlož přebytečné, abys mohl zažít jedinečné.

712. Vstříc Bohu jdi ne jen někdy malými skoky, nýbrž každý den jistými kroky.

713. Přijmi, že dost mylně na dění vůkol pohlížíš, a tím se k Dokonalému o kousek přiblížíš.

714. Pokoušen budeš, ale hřešit nemusíš.

ÚVAHY, RADY A PROSBY (I)

Prosbu autora

„Bože, prosím Tě, pomáhej svým dětem, aby se Tě nebály, do svých srdcí Tě pozvaly a zde napsané přijaly i pro svůj prospěch využily. Otvíraj jim ještě více srdce a probouzej jejich city, aby Tě milovaly stejně vřele jako Ty je. Pomoz lidem zapomenout, co pokřiveného o Tobě slyšeli i říkali, i kterak někteří „věřící“ špatně jednali. Obejmi své děti, aby se s důvěrou a radostí přimknuly k podstatě této knihy, jíž je Tvá láska.

Po návštěvách Tebe upřímnými modlitbami učiň své děti obětavými, mírnými, pokornými a duchem silnými, aby chvályhodně prospěly v náročných životních zkouškách, odolaly veškerým svodům a neopustily Tě ani v obtížných chvílích. Prozař je a uděl jim milost vnímat Tě srdcem i všemi smysly. Neprosím Tě o nové světské či duchovní poznatky a zážitky pro ně. Stačí, když jim pomůžeš láskyplně se zbavit všeho, co je od Tebe odděluje a brání pravdivě vidět vlastní život i okolní dění.

Děkuji Ti, Otče, za vyslyšení mé prosby i za četné milosti, které denně sesíláš čtenářům této knihy, mně i všem lidem.“

Rozpouštění dávných chyb

Dům se staví a zařizuje uvážlivým tempem. Obdobně postupně rozmotává každý člověk součky na provázku svých životů. V blízkosti budoucího domu musí být vybudovány inženýrské sítě (člověk se narodí do určité rodiny) a stavbaři si připraví staveniště (člověk se svobodně rozhodne, jak bude žít a o co usilovat). Pak zhotoví základy, a až jejich beton ztvrdne do potřebné pevnosti, začnou stavět stěny domu, stropy, provádět rozvody, omítky a podlahy. Poměrně dlouho po zahájení je dům ve stavu, kdy je možné začít ho vybavovat nábytkem.

Lidský život se podobá stavbě domu. Mnohdy jsme špatnými stavbaři, protože nemáme z Dobra vytvořené pevné základy, avšak spěcháme za naplněním svých představ a přitom nehledíme na dopady svého jednání na druhé lidi. Některé dny (obvykle víkendy) se nám zdají krátké, jiné (pracovních úkolů a rodinných povinností plné) zase neskutečně dlouhé. Také stavba někdy „běží jako po drátkách“, jindy ji zdrží, či až zastaví špatné počasí nebo nějaký technický problém.

Stavbu každého domu realizuje více lidí, a obdobně každému člověku pomáhají s jeho starostmi a těž s ním sdílejí radosti jeho příbuzní, přátelé a spolupracovníci. Součků na provázku svých životů, jež volají po rozpletení, máme všichni hodně, protože doposud i v minulých životech jsme měli v zorném poli hlavně sebe, za vlastními představami jsme spěchali

a na názory jiných nedali. Štěstí se nám tím vzdálilo a potíží notně přibýlo. Ve svém duchu máme zapsané příběhy prostých pastevců, krutých bojovníků, lidí ponižovaných, laskavě věřících i tvrdohlavých dogmatiků. Tím vším jsme prošli, to vše utvářelo naši současnost. Chyb bylo hodně, lásky mnohem míň, a tak náš současný život je těžký a vytrácí se z něho radost.

Naštěstí kromě viditelné a hmatatelné pomoci se opíráme o bytosti a síly neuchopitelné. Ty nám, seč mohou, brání odchýlit se od správného řešení a trpělivého rozplétání zbytečných nedorozumění. Jenže my se žít poctivě a slušně mnohdy bráníme, často jsme nespokojeni, někdy i křičíme a dostavbu domu i krásný život si kazíme. Nevyužíváme mnohé příležitosti a posléze upadáme do ponurých nálad či lhostejnosti.

Změnit život k lepšímu znamená zlepšit hlavně sebe, jednat s ostatními vstřícně, chápat je a bez reptání nést svůj kříž. Vzorem k tomu i pomocí jsou nám Otec i jeho Syn, kteří se nevnučují. Nejvyšší přijde na naši stavbu, jen když si to pokorně vyprosíme. Je-li člověk v nesnázích, Bůh ho chytne za ruku a zajistí mu pěkné počasí, v němž se dobře staví (i potíže řeší), i příznivý vítr, který osvěží jeho zpocené čelo a zklidní atmosféru v rodině. Sprátel se s Láskou, a Tvůj život vždy příjemně poplyne. V klidu a zalitý Světlem více součků rozmotáš, a kromě vlastní spokojenosti i rozesmátou partnerku i Vaše děti máš. Trpělivě zvládej jednotlivé třídy a zkoušky životní školy a srovnáš sobě i svým blízkým na cestě četné hory i doly.

Dbej na to, abys vědomé vedení Bohem a úctu k němu i lidem nikdy neztratil. Nemusíš ani v Boha věřit, stačí, abys podle Desatera či podobných cenných rad neustále žil. Když o Tobě lidé budou říkat: „Je to hodný člověk a život se mu vydařil,“ postavil jsi hezký dům i příkladně žil.

Vzácné jsou v životě člověka chvíle

Vzácné jsou v životě člověka chvíle, kdy zcela otevře své srdce, pocítí hloubku vlastních citů a uvědomí si, jak vroucně miluje svého partnera, děti, a cítí, že jsou jeho neoddělitelnou součástí i jak by jeho život byl bez nich prázdný.

Vzácné jsou v životě člověka chvíle, kdy celou svou bytostí touží jen po tom, aby pokoj vládl v něm i kolem něho a všichni lidé byli šťastní, a všechny ostatní záležitosti vnímá jako málo důležité či zbytečné a zavádějící.

Vzácné jsou v životě člověka chvíle, kdy úplně zapomene na svoje chtivé a sobecké „já“, vnímá z pozice „my“ a potřeby celku upřednostňuje před svými. Vzácné jsou v životě člověka chvíle, kdy je Člověkem.

Vzácné jsou v životě člověka chvíle, kdy pláče štěstím, uvědomuje si Boží blízkost a Shůry i lidmi nabízenou lásku. Vzácné jsou v životě člověka chvíle, kdy, ač je nedokonalý a slabý, celý nádherně září.

Požehnán byl, je a bude den

Požehnán byl den, kdy jsi začal vnímat Mou všudypřítomnost. Požehnán byl den, kdy jsi ve svém nitru prvně uslyšel Můj hlas a vytvořil zemi s nebem spojující most. Požehnán byl den, kdy jsi vědomě uposlechl Mou radu a svých plánů ses vzdal. Požehnán byl den, kdy ses ke Mně, když jsem byl převlečený za chudáka, sklonil a rohlík s jogurtem jsi Mi k jídlu dal. Požehnán byl den, kdy jsi druhým začal o Mně laskavě hovořit a zpívat. Požehnán byl den, kdy se první člověk díky Tvým skutkům a slovům ke Mně zase obrátil a chápavě se počal na jednání ostatních dívat.

Požehnán je den, kdy Mě voláš, děkuješ Mi, modlíš se za svou očistu a odpuštění vyprošuješ druhým. Požehnán je den, kdy partnerovi a jeho potřebám dáš přednost přede Mnou, jelikož víš, že trpělivý být umím. Požehnán je den, kdy na materiální příležitosti zapomeneš a přednostně srdcem vnímáš vůli Mou. Požehnán je den, kdy lidé kolem jsou zasaženi Tvým optimismem a do sebe nabírají pohodovou energii Tvou. Požehnán je den, kdy zázraky nečekáš, bez uvažování potřebným rozdáváš a jiným lidem ochotně sloužíš. Požehnán je den, kdy nade vše a před všechny Mě postavíš a ukazuješ Mi, jak vroucně po Mně toužíš.

Požehnán bude den, kdy slůvko „já“ nahradíš natrvalo slovem „my“. Požehnán bude den, kdy obejmeš lidi dobré i ty, kteří velmi chybují, jiné sužují i kazí jejich sny. Požehnán bude den, kdy Vzhůru vzlétneš a nesměle zaklepeš na dveře přibytku Mého. Požehnán bude a v nebi oslavený den, kdy (možná ještě za života svého) uzříš Mě – pána svého.

Zůstaň klidný

Když Tě někdo okrade, zůstaň klidný, neboť předtím jsi v jiné formě určitě též něco někomu vzal. Budou-li k Tobě druzí protivní, nevrli a místo milého jednání a vděčnosti Tě trápit, zůstaň klidný, neboť sám se málokdy vzorně chováš a povrchně vnímáš, jak Tvé skutky a slova působí na jiné lidi. Pokud se Tvé děti dostanou do potíží, není své tělo přehnanou prací pro ně a ani svou psychiku pitváním jejich starostí, protože cos mohl, to jsi jim už dal, a z toho, jak dobře jsi je vychoval, budou v příštích dnech při svých zkouškách čerpat. Dostaneš-li výpověď z práce, v níž zůstal méně výkonný oblíbenec vedoucího, zůstaň klidný, neboť asi nastal čas na změnu a máš se učit něčemu novému. Zradí-li Tě partner či kamarád, nermuť se a zůstaň klidný, jelikož Tě bude brzy potřebovat a Ty mu ve své reakci na jeho prosbu ukážeš, co je to láska a jak by se lidé měli k sobě chovat. Odvrátí-li se od Tebe hodně známých, nepropadej panice a zůstaň klidný, jelikož máš jedinečnou příležitost přimknout se k Bohu a díky naslouchání Mistru být lepší. Začne-li Tě něco hodně bolet (kolena, v zádech apod.), nebo onemocníš, zůstaň klidný, protože jsi jen

1095. Čím víc církev nabízí věřícím nové způsoby přijímání, méně pokorné pozice v jistých úsecích mše a snaží se být modernější, tím jsou její ovečky od Pána a Lásky obvykle vzdálenější.

1096. Koleno Tě dost bolí, bederní páteř také cítíš, tak kdy už se konečně záchranného kruhu (nápravy sebe) chytíš?

1097. Je Tvůj vztah k Bohu a čistým bytostem opravdu vroucí? Cos dosud obětoval pro Pána a slávu nehynoucí?

1098. Byl dobrý a dokázal přiměřeně aktivní být – čili spontánně v Božích stopách jít. Časem se i toto jeho úsilí rozplynulo a bělostné do Otce tiše vplulo.

1099. Odevzdal se Bohu, a trvale přebýval v Blaženosti. I ve Tvé duši je schopnost povznést se nad marnivost.

1100. Ego Tě zotročuje plány, všude se hrne a velmi spěchá. Naopak Bůh Ti při rozhodování dostatek svobody a klidu vždy ponechá.

1101. Na něco či někoho se vymlouvat je snazší, než pravidelně poklekat, ztišovat se a opravdu upřímně se kát.

1102. Říkáš, že církev dělá chyby a kněží s lidmi, co se jim zlíbí. Ale kolik mší jsi navštívil a vskutku srdcem prožil? Kolikrát jsi pokorně Boha prosil, aby Ti vlil do hlavy moudrost, do srdce lásku a sílu do žil?

1103. Chceš důvěrně poznat Boha a jeho slávu v nebičku? Vymaž své ego a pečlivě se starej o dušičku.

1104. Pro šťastný život spíše než plnou „prkenici“ potřebuješ dobře naslouchat své intuici.

1105. Někdy je moudré lákavý návrh jiného člověka opakovaně odmítat, byť na tváři minimálně jednoho z těch dvou se bude pak obraz nespokojenosti promítat.

1106. Dokážeš detailně rozebírat druhé lidi a zvědavě naslouchat tomu, co se Tě netýká. Avšak jak někdo zatřeše Tvým egem, většinou po Tvé reakci zavzlyká.

DOPORUČENÉ JEDNÁNÍ

Vyprávěj

Vyprávěj lidem o všem, co jsi doposud prožil. Vyprávěj jim o lásce ke své ženě či svému muži, i jak ses jí nebo jemu kdysi dvořil. Vyprávěj lidem o slzách, které jsi v očích mnohdy měl, i jak Ti bylo pomáháno plnit a dospět k tomu, co bylo správné a zároveň jsi chtěl. Vyprávěj lidem o tom, kolikrát v životě ses musel zapřít a pokořit, a mnohé své plány výrazně pozměnit či dokonce odložit. Vyprávěj lidem o lásce, bolestech i svých schopnostech, dále o četných zážitcích, prohrách i Tobě Bohem udělených milostech.

Vyprávěj lidem o tom, jak jsi mnohé během života nezvládl a sám dál už nemohl, i kterak Ti při Tvých zkouškách další člověk, anděl či sám Pán pomohl. Vyprávěj lidem, jak jsi poznal, že darovat je víc, než něco mít, i jak nádherné je mysl zklidnit, ego rozpustit a pro jiné hlavně žít. Vyprávěj lidem, že v ústraní a tichu s podporou skromnosti se rodí Vítězství, i jak jsi došel s potem na čele ke štěstí. Vyprávěj lidem, že poctivost je k trvalé spokojenosti univerzální cesta, ač každý z nás je v něčem jiném dobrý a z trochu odlišného těsta. Vyprávěj lidem, že různé jsou jejich tužby, city a vlastnosti, ale že všichni velmi toužíme po lásce, pohodě a věrnosti.

Vyprávěj lidem, jak po celý život jsi ruku v ruce s Bohem šel a jak krásný jsi díky tomu, ač někdy nebyl vůbec lehký, svůj život měl.

Mlč

Mlč ve chvílích, kdy jiní moc mluví, a jako ryba mezi útesy nástrahami života bezpečně propluješ. Mlč a někdy méně reaguj, tím mnohdy nejlépe jiného podpoříš i mu ukážeš, že ho miluješ. Mlč, vždyť zbytečných slov a vět slyší každý člověk denně bezpočet. Mlč, mluv spíše málo a moudře rozlišuj, co říct a čeho je vhodné se vystříhat, co není úkol ani prospěch Tvůj. Mlč, když ucítíš, že každé další slovo by byl pouze olej do ohně přilítý. Mlč a smiř se s tím, že hlouposti z úst budou vypouštět všichni lidé (a někdy i Ty).

Mlč, aby mohlo být Tobě více do nitra duchovním vedením promlouváno. Mlč, nevzdoruj lidem ani Bohu, ale říkej jim: „Udělám to a pomohu Ti, ať máš na chvílku klid a vylásko.“ Mlč, a hovořit skrze Tebe bude k ostatním lidem vyšší svět. Mlč, někdy i zdánlivou pasivitou lze chválu na život pět. Mlč, a tím se i druzí v Tvé přítomnosti náležitě ztiší a časem užasnou, že též oni Pánem jim dané ochránce a učitele slyší.

Mlč, a tiše rozdávej džbány živé vody, kterou každý člověk i celý svět potřebuje. Mlč, neboť kdo pořád mluví, obvykle pro sebe hodně chce a své bližní moc nemiluje.

Zpívej

Zpívej o světě, jak je na něm dobře a plno krás, uvolni zpěvem své emoce, rozehrěj srdce a zjemni hlas.

Zpívej, vždyť zpěv z hloubi duše lidé většinou už neznají. Zpívej si a též jim, a možná pozitivní změny jejich úvahy doznají. Zpívej, neboť v radostném zpěvu najde každý člověk potřebnou životní sílu. Zpívej, a lidi písněmi sblížíš i přiváděj k porozumění a smíru.

Rád a často si z duše nahlas zazpívej, a přitom se kolem sebe laskavě podívej, jak lidské květiny zalité Tvým zpěvem sílí a chod světa je najednou ke všem více milý.

V životě, v němž pevné místo zaujímá radostný a příjemný zpěv, je málo násilí, sobectví, nerealizovatelných velkých přání a chybí v něm hněv. Zpívej a krásu svého nitra jiným ukazuj, zpívej si při práci i odpočinku a po nebi přitom myšlenkami spokojeně jako mráček pluj.

Zpívej si od srdce a poznáš nové dimenze bytí. Zpívej a svými písněmi Vzhůru pros, aby každý člověk mohl šťastně a dlouho žítí.

Važ si druhých

Někdy poděkování za odvedenou práci či službu pro člověka více znamená než pěkná peněžní odměna. Někdy hlavně obyčejné poděkování člověk očekává, a uslyší-li je, bývá chvilku šťastný – škoda jen, že se to málokdy stává. Každý chce být a také je druhým prospěšný, někdo je milý a empatický, jiný velmi přemýšlivý, inteligentní a pracovně úspěšný.

Važ si druhých, neboť jsi v jejich vlastnostech celičký rozpuštěn. Jsi stvořen z nejvýraznějších vlastností mužů i žen. V sobě máš něco ze všech lidí, jež denně potkáváš, jichž si vážíš, či s nimiž si lehkomyšlně pohráváš.

Sám, bez spolupráce s jinými jsi slabý odvar člověka, víc hlav víc ví, pravdivěji cítí a starostí se míň léká. Když čekáš, že se druzí budou k Tobě hezky chovat, musíš jim předem to, co mají rozdávat, vzorně a dlouho ukazovat.

Jak k ostatním lidem a jejich potřebám přistupuješ, tak příjemné si následující dny vymodeluješ. Budou plné hřejivého sluníčka, či je občas zašpiní v chování kaňka a neshod kapička?

Co rozdáváš, to se k Tobě jistě někdy vrátí, čili druzí Tě buď pochválí, nebo Tě pomluví a zatratí. Važ si těch, s nimiž žiješ, jednáš či se setkáváš, a ukazuj jim svou dobrotivost i cit, aby se všem lidem žilo v době ovládané trhem, penězi a vlastním prospěchem o maličko líp. Kdybys po lidech špatné myšlenky vrhal, sám by sis nejprve psychiku roztrhal, a pokud by se stejně chybně pár měsíců dělo, onemocnělo by záhy i Tvé tělo.

Co chceš od jiných lidí dostávat, to všem bez rozdílu nabízej a dávej, radostně a vstřícně jdi celým dnem, usínej i vstávej. Uč se skromnosti,

pokoře, pracovat, odpočívat, vážit si druhých i obětovat pro ně své představy. Na sobě toho můžeš hodně vylepšit, a tím posloužit i jiným, kteří si o Tobě názor kladně poopraví.

Odpouštěj

Odpouštěj lidem trápení a bolesti, které Ti způsobili, aby i Tobě byly odpuštěny Tvé prohřešky a všichni jsme spokojeně žili. Ukazuj vlastním příkladem druhým lásku, abys sám její sladkost poznával a Tvůj přístup k ostatním lidem pozitivních změn pořád doznával.

Kdo málo odpouští, málo též miluje. Kdo málo odpouští, toho šlechetnost i spontánní radost rozum nelítostně převálcuje.

Odpouštěj, neboť odpuštění je živá voda pro každou duši. Každý někdy z jiných úst uslyšel: „Ublížil jsi, a tak trpíš spravedlivě,“ či: „Kdo se chce vyléčit, nejprve odpustit musí.“ Ale málokdo pocítil, jak je krásné, když se druhý k němu chová obětavě a vlídně. Přeneses-li se v klidu přes pohanu a nevěnuješ pozornost Tobě způsobené křivdě, Tvůj život se začne vyvíjet slibně.

Dostatek úcty, lásky a odpuštění mezi lidmi nikdy nebyl a ani nyní není. Odpuštění jím dotčené osoby z duševních i fyzických bolestí osvobozuje, a zarubanou cestu ke štěstí jim čistí a postupně ukazuje. Umění odpouštět je známkou moudrosti a daného člověka dobré duchovní jakosti. Odpuštění je jako vánek, který příjemně hladí, přináší celkovou úlevu a tváří vrací známky mládí.

Kdo jinému jeho chyby odpustí, ten k sobě blíže i dobro připustí. Kdo odpustí, vzápětí zažívá chvíle veselí, neboť životem ho dále nesou andělé.

Pracuj a konej poctivě

Je to pravda odvěká, že práce šlechtí člověka. Bez práce, služby a vytváření hodnot by Tvůj život měl malý smysl. Zaměstnání, podnikání, péče o rodinu nebo nemocné podstatně naplňuje Tvůj den i mysl. Díky odměně za práci své běžné potřeby a některé touhy uspokojíš, někdy pohodlně, jindy se, že z výplaty nezaplatíš ani nejnütnější výdaje, bojíš. Kolik peněz je komu a kdy přiděleno, bývá již při narození osudem přibližně vyměřeno. Nouze poctivost člověka prověřuje, dostatek či velký přebytek financí působení světských vášnic zvyrazňuje. Poctiví lidé mívají ve své duši klid a za nic ve vlastním životě se nemusí provinile rdít. Nenos z práce domů ani drobnosti, které Ti nepatří, neboť je to zárukou, že potíže se s Tebou nesbratří.

Práce přináší mnohdy únavu těla a pot na čele, jinému ničí nervy, psychiku i spánek a ubírá přátele. Každá výtělečná činnost má své klady i jistá úskalí, každý zaměstnanec i podnikatel se kvalitou vykonané práce

1386. Bůh nám svou lásku, moudrost, sílu i bezpečnou cestu do tepla ovčince ukazuje především skrze prosté jedince.

1387. V zrcadle se dívej až do nitra toho, koho v něm uvidíš.

1388. Zbavit se některých světských závislostí a lidsky růst je těžké, asi stejně jako si dobrovolně uřezat na ruce zdravý prst. Prsty si neřež a závis přiměřeně – na své práci, dětech, muži nebo na své ženě.

1389. Dlouho nám naše chybné jednání a myšlení prochází, jenže pak přijde den, kdy se dostaneme do nesnází a zjistíme, že je nutné něco honit a musíme za advokátem, na úřady či k lékaři opakovaně chodit.

1390. Tolik bych Ti toho chtěl říct, ale mlčím, protože je to nyní moudřejší.

1391. Z trubky vyjde tón, jenom pokud do ní foukneš. Obdobně druhý člověk Ti otevře své nitro, jedině chováš-li se ke všem slušně a k němu s úctou vzhlížíš.

1392. Svůj osud silou nerozbiješ, ale rozdávanou láskou si ho zpřijemníš.

1393. Vjedeš-li autem na tenký led, průšvih bude hned. Pořád jsi řidičem, jenž auto vlastního života řídí, a tenkým ledem je povrchní vnímání pocitů ostatních lidí.

1394. Myslel si, že Otec s ním spolupráci vzdal, avšak stačilo se obrátit Vzhůru a On mu opět hojně úkolů i darů dal.

1395. Nemusíš světec být, stačí poctivě a mravně žít.

1396. Hýčkej své srdce i hlavu – například tím, že budeš svými skutky provolávat životu i lidem slávu.

1397. I Boží trpělivost má své meze. Když se Otec (po Tvém předchozím poodejítí od něho) vzdálí, nad Tvůj osud i dům se těžké mraky valí.

1398. Tvůj sen nedojde naplnění, neboť k Tvému dobru není.

1399. Před svatbou jsi byl ženin medvídek milovaný, nyní jsi pro ni jezevec opelichaný. Obdobně Ty jsi podle vyjadřování svou sladkou holubičku vyměnil po deseti letech soužití za ukdákanou slepičku. Vzpamatujte se.

1400. Suk ve dřevě způsobí truhláři při práci s ním jisté nesnáze, ale se sukem v mysli své ženy si bez jejího ústupku poradit nedokáže.

1401. Neklesej na duchu a dej hlavu vzhůru, optimismus odhání skepsí živenou a mysl deptající můru.

1402. Francouzské holi občas víc než vlastní noze věříš. Obdobně Ti někdy někdo víc než vlastní muž či žena pomůže nebo se mu důvěrněji svěříš.

1403. Do Tvé rodiny patří také přátelé, neboť s Tebou s účastí prožívají události těžké i veselé.

1404. Chceš ve svém životě pozitivní změnu? Budiž, avšak pooprav si hodnotový žebříček i jakou mají některé vztahy pro Tebe skutečnou cenu.

1405. Manžel, který od Tebe nedávno utekl, kdysi před Tebou pokorně poklekl. Hlavním důvodem, že Ti utekl za jinou, není, že dotyčná je mladší a lepší „pod peřinou“. Můžete za to oba.

1406. Duchovní ochrana Ti bude realizaci špatných skutků mařit. Pokud si to uvědomíš a srovnáš se, začne se Ti dařit.

1407. Dokážeš být oddaná svým dětem, méně pak svému muži.

1408. Hněv je jedna ze špatných vlastností, schopnost mít v sobě stále pokoj a tišit rozčilení jiných velkou milostí.

1409. Dej sbohem rozčilení i dlouhodobé dřině, hněv a přetížení jsou totiž významné kroky k rakovině.

1410. Když člověka chtění po něčem světském zaslepí a skoro přemůže, v jeho těle se (jako šance srovnat si všechno v hlavě i srdci) určitá nemoc rozmůže.

1411. Zapomeň na vše bolestné, co Tě potkalo, aby Ti na talíři jen krásné příštiny zůstalo.

1412. Važ si toho pěkného, co v životě máš, a svá trápení poneseš snáz.

1413. Své touhy, chutě i plány pořád skromností kroť a dříve, než učiníš závažné rozhodnutí, jeho možné varianty ke schválení Otcí vzhůru hod.

1414. Když druhý vyčerpáním už padá, necht' Tvá pomoc jemu je laskavá. Logickým rozbohem mu sice pár překážek odděláš a cestu dál prorazíš, avšak častěji jím zvaldého člověka psychicky úplně dorazíš.

1415. Kdo si průběh svého života moc naplánuje, tomu se někdy (hlavně ve vztazích) zasukuje. Kdo spontánně srdcem přítomnost žije, víc si užije života poezie.

1416. Je-li v něčem hodně nespolehlivý muž, v jiném podobně tápe jeho (třeba i bývalá) partnerka nebo žena. Řešením je práce na sobě prolnutá občasným padnutím na kolena. Je-li žena na některé své schopnosti moc hrdá, odpověď jejího (samozřejmě i bývalého) muže bývá poměrně tvrdá.

1417. Jednání, jež Ti zdůvodní rozum, někdy velkou hanbou člověka bývá. Naopak o činu vykonaném srdcem se ve společnosti pochvalně povídá a zpívá.

1418. Šli spolu, hodně si povídali, avšak témata rozhovoru mījela jejich srdíčka, a tak harfa citů se nerozezněla. Šli spolu, drželi se za ruce, atmosféra kolem nich byla příjemná a beze slov si rozuměli docela.

1419. Zatláčíš-li na skořápku kraslice, rozbije se. Budeš-li k něčemu nutit jiného člověka, rozzlobí se.

1420. Duchovní cestu něžného pohlaví jedna překážka dost zdržuje. Je jí emancipace žen, za kterou nejedna hledající hodně bojuje. Dobrá žena přece nikdy není v područí moudrého muže, jenž jí denně pomáhá, chválí i často jí přinese drobný dárek či růže.

1421. Zkoušky i náповědy svého duchovního vedení dostáváš nejčastěji skrze své příbuzné a přátele. Z toho je patrné, že s nimi nezažiješ jen pohodu a chvíle veselé.

1422. Ber jako normální a smiř se s tím, že Tvé názory budou pro Tvého partnera asi málokdy bez drobných úprav přijatelné. Jsou-li partneri vstřícní a svolní k dohodě, žijí spolu dlouho v pohodě.

1423. Vymeziš-li si s mužem ve vztahu jasné hranice, časem budete oba nešťastní a občas Vás zabolí u srdce či rozumem ovládaná „makovice“.

1424. Impulzy, jež Tvůj život kladně změní, hledej v pozadí všedního dění.

ÚVAHY, RADY A PROSBY (II)

Volej do celého světa

Volej do celého světa, jak vroucně toužíš po Bohu a máš ho rád. Volej do celého světa svými skutky, jak moc si vážíš lidí a že vždycky po boku chudých a nemocných budeš stát.

Volej do celého světa – obvykle slovy, někdy ponořením se do svého nitra a upřímným rozjímáním o lásce Boží. Volej občas i zpěvem a hlavně činy, které dobro a porozumění na světě rozmnoží. Lásku k životu a lidem vlastním příkladem ukazuj a opilý štěstím a láskou k Bohu své chyby z minulosti napravuj.

Volej do celého světa o vřelých citech a lásce, jež dáváš své ženě či svému muži. Žena je květina, která má ráda pozornost a zalévána Tvými pochvalami pohodu v rodině tvoří. Žena je květina, která nejkrásněji vykvétá v bezpečí (Tebou zabezpečené) rodiny a péči citlivého zahradníka. Naopak muž je slon, jenž utáhne těžké náklady, odvede náročnou práci, má velké sklony vládnout a být poslouchán, ač hlavně po něze a hýčkáni od ženy touží. Muž je slon, který to sice dobře myslí, jenže svou hloupostí občas rozbije i drahocenné (např. vztah či rýsuující se dohodu).

Radostně volej do celého světa, že denně vstříc partnerovi či partnerce i Bohu jdeš. Nos svůj životní protějšek i Otce ve svém srdci, a spokojenosti dosáhneš. Vždy s úctou se ke svému partnerovi chovej a zlobu, ješitnost a pýchu někde pořádně schovej. Leckdy za rozdané dobro nedostaneš zpátky skoro nic. Ale co není světsky ohodnoceno, obvykle bývá na tabuli cti v království Ducha vystaveno.

Volej do celého světa, že jsi přišel jiným sloužit a na svobodném rozhodnutí druhých ponechej, zda a jak obětavě zase oni Tobě občas pomohou. Mnoho dávej, málo čekej. Četných svých činů a poklesků lituj a své svědomí zpytuj. Druhého chval za to, co výborně umí, a trpělivě mu pomáhej s tím, co mu jde zatím málo či čemu nerozumí.

Vesele volej do celého světa, že jsi už dostal rozum, Tvoje sobectví zvaldo a láska kolem Tebe stále více vzkvétá. Volej, byť právě mlčíš. Volej s optimismem, ačkoliv právě dost trpíš. Z duše vytrvale zpívej o tom, jak svět je krásný a lidé dobří jsou. Tvá chuť do života určitě někoho nakazí a časem správným směrem zástupy lidí jdou.

Volej do celého světa, že všichni k sobě patříme a upřímně za lidi pros, ať si vzájemně vždy porozumíme.

Celý život Tě, Bože, hledám

Celý život Tě, Bože, hledám a skládám Tvůj obraz. A když už se zdá, že Tvůj obraz mám hotový, najednou se mně rozplyne, poněvadž přijde

představa jasnější a krásnější, a já se stydím, jak povrchně a nedokonale jsem si Tě do té doby představoval.

Celý život Tě, Bože, hledám, a přitom Tě neustále vedle sebe mám. Hledám Tě, a současně pořád odmítám. Volám Tě, ale i když mě držíš za ruku, Tvou odpověď neslyším. Chci Tě spatřit a namalovat, jenže žádna z mých barev není tak jasná, aby Tě pravdivě zachytila a neškodila Tvé nádhře a velebnosti.

Celý život Tě, Bože, hledám. Už si ani nepamatuji, kdy jsem s objevováním Tebe začal, a tak rád už bych zvolal: „Konečně Tě vidím a slyším, můj Pane, a Tvou vůli jsem pochopil. Konečně jsem něco dokázal a zčásti splnil svého života cíl.“

Realitou je ale mé prostorem a časem klopýtání. Kazím toho hodně, ztrácím cestu k Tobě a odsunuji naše setkání. Horší než v dřívějších letech bývá má nálada a též touha rvát se laskavě o Tvou přízeň ve mně upadá. Nedopusť to, prosím, Bože můj. Řešení obtíží, které jsem zasel, odsuň na později a nyní mě z prachu potíží k pohodě v nitru pozdvihuj. Oživ mou víru, oživ mé naděje, dodej mi sil. Dej se mi, Bože, poznat a se mnou v rodině i zaměstnání působ a žij. Děkuji Ti, milý Pane, že jsi pořád se mnou a utíráš mi oči tělesnou únavou i psychickým vyčerpáním uplakané.

Když líbáš mě, má ženo

Když líbáš mě, má ženo, je mi, jako by se mne dotýkal Bůh.

Když líbáš mě, má ženo, a po celém těle hladíš, jsem Ti plně odevzdán a nesmírně vděčný, že po všech trampotách dne, soubojích rozdílných představ i mých mnohých, k Tobě trochu bezohledných činech, zažívám v Tvé náruči Blaženost.

Když líbáš mě, má ženo, uvědomuji si, jak velkou péčí a láskou mne zahrnuješ a že všechno, co umím, stvořím i vydělám, je Boží dar, odměna i pro Tebe, jen málo má zásluha a hlavně Jeho požehnání nám oběma.

Když líbáš mě, má ženo, uvědomuji si, jak málo laskavosti a citů v sobě mám, jak plytce a zřídka je projevuji a někdy se dokonce stydím je ukazovat. Vnímám, jak za vše dobré, co učiním, očekávám odměnu, jak málo si vážím svých blízkých i jak trpělivě mě učíš s nimi v pohodě vycházet.

Když líbáš mě, má ženo, říkám si, aniž to slyšíš: „Tobě, jen Tobě má ... patřím. Ty jsi má květina nejkrásnější, pokrm nejsladší a síla největší.“

Když líbáš mě, má ženo, cítím, že se mne dotýká Bůh, a promiňte mi oba, že tento pocit ani jednomu z Vás nedokážu říct a málokdy Vám alespoň maličko poděkuji.

Když líbáš mě, má ženo, toužím, aby Tvé polibky a objetí nikdy neskončily a jednou, až naše vlasy zestříbní, jsme oba postupně přišli k Pánu, na sebe v Jeho království počkali, opětovně se u Jeho stolu sešli a učili se

v beztělném stavu tomu, co jsme na Zemi zatím jen dobře či dostatečně zvládli.

Když líbáš mě, má ženo, zapomínám na své sobectví a shledávám, že největším darem, který mi byl v životě dán, je Tvá dobrota a láska.

Když líbáš mě, má ženo, ... Málokdy jsem Ti za všechno, co pro mě děláš, poděkoval, a tak nyní, když čteš tyto řádky, věř v upřímnost a pravdivost předešlých vět, jež byly mým vyznáním lásky Tobě a které Ti asi nikdy nebudu schopen říct. Přijmi mé poděkování za to, že sis mě vybrala. Přijmi můj slib, že budu nadále Tebe, naše děti i celou rodinu zabezpečovat, chránit a hýčkat, a obdobně jako Ty mě zahrnovat láskou a k Bohu vést.

Chceš jít duchovní cestou a být chápán

Chceš jít duchovní cestou, kráčet úzkou pěšinkou a charakterově zrát. Proč tedy skoro celý den chvátáš podél světské dálnice a opomíjíš duchovní aspekty a prospěšnost toho, co Tě potkává a děláš? Chceš vymazat své ego, ale nejvíce pozornosti ve svém životě věnuješ materiálním starostem a často se hrouťíš z jejich průběhu. Máš pracovat a jednat jako všichni lidé, ale myšlenkově být častokrát „nad věcí“ a uvědomovat si pomíjivost některých věcí, o něž lidé usilují, i brát vyhocení určitých situací jako pouhé něčemu se učení.

Chceš být chápán a toužíš po porozumění, jenže druhé málo chápeš a nejvíce bezradný jsi v chápání pocitů toho, kdo Tě láске a porozumění neustále učí a jehož sis za partnerku či partnera vybral(a). UVědom si, že i jeho chyby a odlišné názory jsou Tvé (Vaše) příležitosti ke spokojenějšímu životu a vyšší moudrosti.

Chceš být hýčkán, avšak málokoho patřičně hýčkáš. Pomáháš sice mnoha lidem, ale za svou práci, výpomoc či službu očekáváš odměnu, uznání a poděkování. Když je nedostaneš a Tvá aktivita bude brána jako samozřejmost, přesto v ní poctivě a pokorně pokračuj. Buď moudrá žena, či muž, pozemských ocenění nedbej a svým blízkým i potřebným obětavě služ, a Tvé ego začne mizet. Ve chvílích, kdy na sebe nehleďíš a své síly spontánně vydáváš ku prospěchu ostatních lidí, jdeš skutečně duchovní cestou a blížíš se k Domovu.

Jsi „jenom“ člověk, tvor slabý, který přirozeně myslí nejdříve na sebe, jenž má své touhy, záměry a cíle. Jsi „jenom“ člověk a obvykle víc žije své „já“, nežli žiješ pro jiné lidi. Potom se divíš, že ve svém životě více cítíš egoistické projevy druhých než porozumění a lásku.

Duch Páně je pořád nad Tebou, a tak mu velmi pozorně naslouchej a konej podle jeho rad. Duch Páně je pořád nad Tebou, a proto odlož své sobectví a samovolně se nechej naplnit jeho moudrostí a laskavostí. Duch

Jako jeřáb

Jako jeřáb zvedám lidi, kteří psychicky padli
a pod tíhou starostí i přehnaných plánů zcela zvadli.
Jako jeřáb zvedám lidi a znovu je stavím na nohy,
jsem vážený, ale přitom na jejich uzdravení mám malé zásluhy.
Jako jeřáb zvedám lidi s Boží pomocí,
ukazuji jim cestu ke smíchu, z nedorozumění a nemocí.

Rok 2100

V roce 2100 bude slunce svítit na květiny a ptáčkové k tomu zpívat,
stejně mile jako dnes se bude jeden člověk na druhého dívat.
Ač do roku 2100 zemřeme a na Zemi v těle možná právě nebudeme,
koloběh času a prostoru nás pojme a blízko svým milým zůstaneme.
Náš duch se ve vhodnou chvíli opět vtělí a bude se radovat a smát,
za pomíjivým se zase bude honit, kvůli někomu se strachovat i lkát.
Trubači troubí oslavné fanfáry vodnářskému věku,
ale život je každodenní zralé úsilí, na světě nejsme pouze na výletu.
Lidský život má být láskou, odpuštěním a milosrdenstvím protkaný,
a kdo to zvládne, bude malý prorok pro štěstí Země seslaný.
Bůh dal nám úkol Matku ochraňovat a v míru na ní vládnouti,
člověk by měl jen radost dávat, ale některé jeho činy Otce zarmoutí.
Za sto let dozná svět zajisté velkých, zejména technických změn.
Jaké budou proměny vnitřní a citové? To záleží opravdu na nás jen.
Řeky slov plynou, četné sliby lidí slyšíš,
ale co vidíš, když se koukneš do pozadí a maličko ztišíš?
Z pěkných slov a slibů zůstanou obvykle jen kousičky a cáry,
hlavně nejsou-li od srdce, vzájemné vstřícnosti jako by se mnozí báli.
Někteří bláhově věří, že vše zvládne Bůh bez špetky jejich přičinění,
a oni do ráje dojdou, svět se prý v mžiku bezpracně pozitivně změní.
V roce 2100 se bude nadále učit a vyvíjet každý lidský duch
a žehnat všem i vést je ke správnému bude pořád dobrotivý Bůh.
Bude svět lepší? Asi ano, pokud cenná doporučení poslechneme,
necháme-li se láskou dobrovolně vést a potíží se nezalekneme.
Povznes se nad zkoušky, spory i svazující slova o zkáze světa,
snad jen po tom, kdo jiné straší a šidí, bude rychle duševně veta.
Poklesne a v letu se zastaví jeho chtivý duch,
každého jedince vhodně usměrní náš Otec – moudrý Bůh.
V každém člověku dobro svítí, každý někoho a něco miluje,
nechť každý člověk i národ dobro koná a nejen své polepšení slibuje.
Pak poupě praskne a růže nádherně rozkvetě,
bratr bude milovat bratra a vlk ležet vedle jehněte.

Dělám mnohé

Dělám hodně za druhé, ač to činit vůbec nemusím,
posléze vysílen bolest, pocit zmaru či chuť neúspěchu okusím.
Dělám skutky, o nichž vím, že je konat nemám,
svědomí mě varuje, ale nedbám ho a pak se vzpurně hněvám.
Dělám a využívám mnohé, byť cítím, že to správné není.
Dostanu rozum a vzdám se toho zavčas? To se vsutku cení.

Život ve dvou

Život ve dvou je krásný, ale zároveň bývá složitý,
a kdo ho zvládá, vzduchem letící chmýří na dlani snadno zachytí.
Životem máš vedle někoho jít, pro něho dýchat, pracovat a žít,
s ním různá soužení řešit i velkou radost mnohokrát mít.
Tebe i celou Tvou rodinu pořád ochraňuje Bůh,
který Ti též pomáhá zušlechtit se a tím splácet dávný dluh.
Přijímej své zkoušky i upřímně obejmí partnera svého,
aby štěstí s pohodou vstoupily do života Tvého.

Mlčením a smutkem

Mlčením a smutkem troubím do světa,
že láska je už pro mne asi zakletá.
Mlčením a smutkem se často odívám,
že jsem bez naděje a víry v dobro, již nijak neskrývám.
Mlčením a smutkem si prý dost ubližuji,
a tak pomalu na cestičku optimismu nastupuji.

Zříkám se svých četných neřestí

Zříkám se svých četných neřestí,
abych nebyl pro jiné lidi zdrojem bolestí.
Zříkám se svých četných neřestí,
abych neupadl, nebloudil a neocitl se duchovně na scestí.
Zříkám se svých četných neřestí,
čímž nastupuji do vlaku, jenž jede do stanice štěstí.
Zříkám se svých četných neřestí
a duchovní ochrana mi pomůže a dál vhodnou cestu proklestí.

Padl jsem

Padl jsem, v blátě neúspěchu a samoty teď ležím,
padl jsem, už jsem pokornější a reálně ve své schopnosti věřím.
Padl jsem, operovat mě zítra budou,
padl jsem, snad to bude pro můj další život pozitivní vzpruhou.

Zvláštní události

V mém životě se párkrát staly zvláštní události a divné věci, aniž jsem v sobě měl opiáty, antidepresiva či tvrdého alkoholu deci. Spontánně skrze mne k některým lidem přicházely a zřetelné pozitivní poselství v sobě pro ně měly.

Něco krásné a předobré skrze mě konalo i promlouvalo, poselství Shůry mnoha lidem více chuti žít a zvládat úskalí dalo.

V mém životě se párkrát staly opravdu zvláštní události, vděčně jsem předával Boží rady a nemocným udělované milosti.

Co je to duchovní poznání?

Co je to duchovní poznání?

Přečtení spousty knih, návštěvy přednášek, kurzů či mandal dělání?

Co je to duchovní poznání? Odpovědi mi prosím pište a noste, pro mě je duchovní poznání spojeno s pomocí jiným, obyčejné a prosté.

Pane, nezasloužím si

Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel, neboť pouze Tobě patří velká úcta, díky a věčná chvála.

Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel, ale prosím Tě o to, a přijdeš-li, má duše bude rázem zdráva.

Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel, ale i krátká Tvá návštěva vymaluje úsměv na mé tváři.

Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel, naplnil mě moudrostí a láskou a šed' jsi proměnil v jasnou záři.

PŘÁNÍ SE ČTYŘLÍSTKEM

Náš život pořád kupředu běží
a některé jeho úseky zvládneme stěží.

Když se lidské bytí hodně zakaboní,
jedni na bližní křičí, druzí zase slzy roní.
Ale Ty klidný buď. V každé krušné době
totiž přichází Boží i mé povzbuzení Tobě.

S pohlazením

Miroslav Šucha

OBSAH

ÚVOD	3
KALEIDOSKOP ŠTĚSTÍ A ZDRAVÍ (I)	7
OD SRDCE K SRDCI	35
Zrození	35
Láska	35
City, intuice a mimosmyslové vnímání	37
Zlomená mysl a beznaděj	39
Víra a pokora	41
Rodina, přátelé a ostatní lidé	43
Děti	45
Věrnost a mravní čistota	46
Důvěryhodnost, pravdomluvnost a čest	47
Mírnost, rozvážnost a mírumilovnost	49
Sladkost života	50
Odevzdání	51
Odpuštění	52
Skromnost a pýcha	53
Tolerance	53
Díkůvzdání a zklidnění mysli	54
Vděčnost	56
Štědrost a služba druhým	57
Um a rozhled	59
Kuráž a chrabrost	60
Vytrvalost	62
Střídmost	63
Bolest	64
Vzdor, hněv a zklamání	65
Úcta k druhým	66
Cesta do Věčnosti	66
Matka Boží	67
Bůh, andělé a bohabojnost	68
Smrt	69
BÁSNIČKY Z DUŠIČKY (I)	71
Dokud budu žít	71
Zpívám dál	71
Čím je člověk	71
Od lásky denně utíkáme	72
Po Tobě, má paní, toužím	72
Nejsem hoden pohlázení	72
Pane, pomoz mi	73
Mohli bychom, ale	73
U moře	73

Nechceš-li plýtvat	73
Nechť se Vám v životě daří	73
Abys Mě poznal	74
Koukám se na pořad erotický	74
Nic Tě nezabije	74
Nechtěl jsem	74
Opravdu už nemohu	74
Probouzej cit	75
Můj manžel za nic nestojí	75
Bůh mě velmi miluje	75
Čím více	75
Nikdy neklesej na duchu	75
S vírou	76
Když zhasnou ulice	76
Koho často bolívá hlava	76
Podívej se	77
Nerozdávám	77
Tobě, milá ženo	77
Mlč	77
Bude-li Tvé srdce	78
Život ve velkoměstě	78
Být Božím sluhou je veliký dar	78
Kdo Tě potká	78
Kdo ví, kde bych byl	78
Neznámé z vlaku	79
Pomstít se za křivdy chtěla	79
Odpouštím Ti	79
Zvony zvoní	79
Teprve až Bůh přijde ke mně	79
Děti	80
Čistá duše – cesta ke zdraví	80
Sama sebe trestáš	80
Má dcera moc chtěla	80
Ztrácet se po celý život učíme	81
Mé oči	81
Chápejte také mě	81
Sázel jsem	81
Málo je peněz a obvykle hodně práce	81
Mysl si naprogramuji	82
Když	82
Hrozivě temné	82
Bože, co mně dáváš	82
Jsem nespokojená	82
Kdo má dosti kuráže	83
Nebaví mě svět	83

Jak uslyšet trávu růst?	83
Sním o štěstí	84
Sumec	84
Pekelné mocnosti přemoci mám	84
Fyzicky silný byl	84
Dělal mi návrhy	84
Právě teď kolem Tebe prošel Bůh	85
Dobrotou hořela lidská srdce	85
Není kam pospíchat	85
Svou září máš	85
Dlouho	85
Střípky Boží lásky	86
Co být musí	86
Léčba nemocných lidí	86
Nejdále dojdeš	86
Tolerance	87
Hledáme Pravdu	87
Nemám se rád	87
Teprve až	87
Kdo chce duchovně zvítězit	88
Pokud slunce svítilo	88
Modlili se ve skupině	88
Budeš se vdávat?	89
Tchýně	89
Když k hrobu přicházím	89
Svou ženu	90
Vzal jsem si noviny	90
Projevování citů	90
Myslel jsem	90
KALEIDOSKOP ŠTĚSTÍ A ZDRAVÍ (II)	91
ÚVAHY, RADY A PROSBY (I)	119
Prosba autora	119
Rozpouštění dávných chyb	119
Vzácné jsou v životě člověka chvíle	120
Požehnan byl, je a bude den	121
Zůstaň klidný	121
Pár slov Shůry	122
Až přijde můj čas	123
Kdy naposledy?	123
Pravda je prostá	124
Přeji Ti	125
Skryté nebezpečí	125
Prosba k Ježíši	126
Dneska jsi toho stihl hodně	126
Proč?	127

Muži a ženy	127
Ale	129
Nesluší se	130
Když kolem sebe nezměníš nic	131
Hledající a církev	132
Slyšíš, jak ptáci krásně zpívají?	133
Stovky měst a vesnic jsem projel	133
Ikarův pád	134
Zamyšlení nad koncem světa	134
Uzdravování a konzultace s Ježíšem	135
Hledáme zdroj trvalé blaženosti	135
O zlozvycích	136
Raketa	136
Promluva k hledajícímu	137
Cena života	137
Promarněná příležitost	138
Chceš-li se vyléčit	138
Doma buď lepší	139
BÁSNIČKY Z DUŠIČKY (II)	141
Potoky slz	141
Kdo naslouchá	141
Prší, prší, jen se leje	141
Erotický pořad	142
Rozevřenou a čistou mysl	142
Jedna plus jedna	142
Vino	142
Bůh ke mně v noci přišel	142
K hostině dám Ti sebe	143
Noc a mládež	143
Elegantní muž v obleku	143
Máme rádi zvířata	143
Kalamajka mik mik mik	143
Skákal pes přes oves	144
Matěji, když Tě holky nechtějí	144
Malá lampička	144
Ještě trochu kyselé plody	144
Pročisti si dušičku	145
Nezvítězil jsem porážkou	145
Hledání	145
„Bože, proč dáváš mně, co lidé moc nechtějí?“	145
Spím	146
Miloval jsem	146
Touha po světském	146
Stáhnou se	146
Bože, na světě není	146

Trpělivě jsi čekal	147
Když rozum bitvu prohrává	147
Oslava	147
Krok mimo	147
Slzy a pot	147
Můj milý a moudrý Božíčku	148
Drahokam	148
Uvědom si	148
Jsem těžce nemocná	149
Kdo se necítí být hoden	149
Zmlkl jsem	149
Když člověk své slabosti přemůže	149
Pane můj	149
Pěkný den	150
K Tvému svátku	150
Přejeme Ti	150
Žena je poklad	150
Ve světle hvězd	150
Reklamy	150
O lásce	151
Děkovná prosba	151
Prosba	151
Nečiníme, co máme	152
Jednej uvážlivě	152
Pokušitelé a démoni	152
Odevzdej se Mně	152
Hořký čaj	153
Poznání Pravdy	153
Dávám Ti, ženo	153
Zpoždění	153
Když ke mně přijde Bůh	153
K pravdě jsem toužil jít	154
Láska Tě mění	154
Dvacet let	154
Dálnice hříchu	154
Nevěra	154
Otevřela jsem Ti náruč	155
Zázraky	155
Dobrý léčitel	155
Zbědovaný jsem	155
Někteří sedí, jiní stojí v trolejbuse	155
Díky patří těm	156
Svůj těžký kříž již neunesu	156
Co mám říct	156
Když umdléváš	157

Chtěl si užívat života	157
Jsem sám	157
Do sebe zahledění	157
Hledající žena	158
Občas zdánlivě nemáš	158
Co čekáš, když	158
Když opravdu z Boha tvoříš	158
KALEIDOSKOP ŠTĚSTÍ A ZDRAVÍ (III)	159
DOPORUČENÉ JEDNÁNÍ	189
Vyprávěj	189
Mlč	189
Zpívej	190
Važ si druhých	190
Odpouštěj	191
Pracuj a konej poctivě	191
Mysli a jednej srdcem	192
Vnímej pastelově	193
Posti se	194
Nevzdávej se	195
Vyzařuj	196
Prokazuj dobrodiní	197
Neměj nepřátele	198
Smiř se s protivenstvím	199
Chval své učitele	200
Promni si oči	200
Zastav se a spočiň	201
Děkuj za svůj život	202
Cti své rodiče	203
Nesvizuj své děti	203
Očekávej málo	204
Dopřávej svobodu	205
Chraň svou rodinu	206
Pracuj na sobě	206
Děkuj svému Pánu	207
Vzdávej se svých představ	208
Věř	209
BÁSNÍČKY Z DUŠIČKY (III)	211
Šel jsem cestou	211
Všechno dvě polohy mívá	211
Zdravá střeva	211
Lásko, prosím Tě	211
Přiznej si	212
Pokud se Ti líbí má slova	212
Udílení rad jiným	212
Kde nejvíce lásky a obětí dáš	212

Kříž	212
Církev svatá	213
Obdivoval jsem	213
Schopnosti	213
Tvá vůle	213
Krev si pili, ale šťastně žili	214
Tobě	214
Přeji si	214
Den co den	214
Duchovní pád	215
Lidé a Ty	215
Bůh učí Tě skrze mne	215
Být opravdu dobrým člověkem	216
Buď vždy dobrý	216
Kristova láska	216
Synu věř	216
Co Tě ničí a co Ti sluší	217
Poznání	217
Láska vítězí	218
Naplněn vírou	218
Magie	219
Játra	219
Láska je naděje	219
Co nevzniklo z lásky	219
Radostně jsem si užíval života	220
Rozdával lidem Světlo	220
Potřeby ženy	220
Nikdo Tě nezvedne trvale k Bohu	221
Stále	221
Když Ti budu zpívat	221
Sloužím mužům	221
Poklad zdraví	222
Na všechny jednou přijde	222
Jak šly roky	223
Bezohledně své zájmy prosazuji	223
Proč žiji	223
Myslela to dobře	223
Nechtěl své ženě ublížit	224
Až přijdeme před Boha	224
Zápisky	224
Močový měchýř	224
Stále Tě prosím	225
Dopoledne, které náladu „zvedne“	225
Láska je	225
Z čela mi stéká pot	225

Já si Tě, Bože, vůbec nezasloužím	226
Co máš říkat a dělat	226
Místo	226
Logika	226
Kdo svou ženu	227
Nevnímal lásku	227
Bez bločku a tužky	227
Byla noc	227
Pragmatické ženy	228
Náročnou cestou	228
Být užitečný druhým	228
Duchovní růst	228
KALEIDOSKOP ŠTĚSTÍ A ZDRAVÍ (IV)	229
ÚVAHY, RADY A PROSBY (II)	253
Volej do celého světa	253
Celý život Tě, Bože, hledám	253
Když líbáš mě, má ženo	254
Chceš jít duchovní cestou a být chápán	255
Prosebné volání k Bohu	256
Prosby a rady pro osamělou ženu	257
Pečuj o svou duši	257
Netrap se	259
Zůstal jsem jen u slibů	260
Prosba	260
Kněz	260
Pohled na Boha a prosby k Němu	261
Dnes jsem Tě, Pane, našel i ztratil	262
Slepota	263
Nastoupí-li člověk na dobrou cest	263
Duchovně hledajícím	264
Mistr	266
Bože, jsi pánem mého života?	267
Odměna za léčení	267
Bůh - opora lidí	268
Nač je Ti	269
Změna je pomalá	269
Ó, jak rád bych, Bože, ležel u Tvých nohou	270
Umírání a smrt	271
Shůry dětem	271
Poznal jsem	272
BÁSNÍČKY Z DUŠIČKY (IV)	273
Vzdoroval jsem Ti	273
Zanechej stopu	273
Pane, miluji Tě	273
Dobro, které vykonáme	273

Život je nádherný, jenže	274
Škraboška	274
Zajeté koleje	274
Ano, je krásná	274
Má žena	275
Střípky poznání v sobě máme	275
Zprvu jsem	275
Všichni	275
Ti, kdo	275
Sníh	276
Už nemohu	276
Konečná všech lidských cest	276
Nepotřebuji ženu	276
Opravdová láska	276
Ženo, už nechci žít sám	277
Má víra	277
Nebudou Tě chválit	277
Bůh mě nikdy nezklamal	277
Ledové srdce jiné srdce zranilo	277
Čistý a jiskřivý	278
Nešťastná byla	278
Spi sladce	278
Peníze se rychle rozkutálí	279
Mnoho je krásných žen a potkáváš sympatické muže	279
Alespoň chvíli	279
Už	279
Různé pohledy	279
Zabíjíš-li zvěř	280
Světlé věci noste	280
Když se pěkně ztišíme	280
Dobýval ženské klíny	280
Pořád	281
Dcera mi stále odmlouvá	281
Kdyby peníze nebyly	281
Budeš-li	281
Trápí mě pátěr	282
Rozhodni se, jak chceš	282
Kdyby láska všude zněla	282
Omyly	282
Zavření v práci byli	282
Po mé věrnosti je veta	283
Žij srdcem	283
Vcítění	283
Milovala světla	283
Pohlédni k Bohu	283

Darebný syn	284
Příběh obyčejné ženy	284
Jsem	284
Pěkný zadeček měla	284
Se slzami	285
Kdy?	285
Vašek	285
Role ženy	285
Světlo z nás září	285
Neztrácej naději	286
Chtěla být	286
Miluj všechny	286
Bůh	286
Pořád a stále	286
Dneska jsem to zkazil	287
Omluva	287
Říkáš a já Ti oponuji	287
Snažím se být člověkem	287
Kouření	288
Přátelím se s lopatou	288
Jsem dobrý	288
Průjem	288
Bůh je má rodina	289
Chybující žena	289
Různá náboženství	289
Před branami naplnění	289
Jako jeřáb	290
Rok 2100	290
Dělám mnohé	291
Život ve dvou	291
Mlčením a smutkem	291
Zříkám se svých četných neřestí	291
Padl jsem	291
Zvláštní události	292
Co je to duchovní poznání?	292
Pane, nezasloužím si	292
SLYŠENÍ PRO ŽENY	293
SLYŠENÍ PRO MUŽE	295
TEXTY K REPRODUKČNÍM OBRAZŮM	297
PŘÁNÍ SE ČTYŘLÍSTKEM	299
UŽ DLOUHÉ ROKY HLEDÁŠ	300